

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

22 Mayıs 2012 Salı

(10/136) NO.LU ÜSTÜN YETENEKLİ ÇOCUKLARIN KEŞFİ, EĞİTİMLERİYLE İLGİLİ SORUNLARIN TESPİTİ VE ÜLKEMİZİN GELİŞİMİNE KATKI SAĞLAYACAK ETKİN İSTİHDAMLARININ SAĞLANMASI AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

22 Mayıs 2012 Salı

---0---

K O N U

Üstün yetenekli ve engelli çocuklar hakkında

Sayfa

1:40

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:40
Prof. Dr. Emin KARİP (MEB Talim ve Terbiye Kurulu Bşk.)	1:3, 3, 4:5, 6:8, 9:10, 13, 14:16, 16:17, 18, 19, 20:24, 25, 26:27, 28:29, 29:30, 30:32, 32:34, 35, 36:37, 39:40
Yüksel ÖZDEN (Muğla)	3, 5:6, 9:10, 13, 21, 22, 24, 27, 28:30, 31, 33, 35, 37:38
Mustafa ATAŞ (İstanbul)	3, 12, 15
Ahmet Duran BULUT (Balıkesir)	4, 17:18
Fatma Nur SERTER (İstanbul)	4, 6, 7, 18:19
Mehmet Emrehan HALICI (Ankara)	4:5, 7, 9, 14, 16:17, 28, 30:31, 32, 33, 34:37
Tülay SELAMOĞLU (Ankara)	8:9, 10, 19, 24:25, 29, 33
Hüseyin BÜRGE (İstanbul)	9, 10, 13, 25:26, 29
Prof. Dr. Necate BAYKOÇ DÖNMEZ	11:12, 14
Necati BİLGİÇ (MEB Uzmanı)	11, 37:38
Dilek YÜKSEL (Tokat)	12:13
Hüsamettin ZENDERLİOĞLU (Bitlis)	17

Açılma Saati: 15.28

Kapanma Saati: 18.40

22 Mayıs 2012 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.28

BAŞKAN: Halide İNCEKARA (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Yüksel ÖZDEN (Muğla)

KÂTİP: Temel COŞKUN (Yalova)

SÖZCÜ: Çiğdem M ünevver ÖKTEN (Mersin)

-----0-----

BAŞKAN – Değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli basın mensupları, Değerli Hocam; hoş geldiniz, sefa geldiniz. Bugün konduğumuz, Millî Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu Başkanımız Sayın Profesör Doktor Emin Karip Hocamız. Doğru okuyorum değil mi Hocam?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Evet Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hocam, hoş geldiniz, sefa geldiniz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Teşekkür ederim.

BAŞKAN - Ben geçmişî şöyle bir özetleyeyim size konu akışınız daha rahat olsun diye.

Bu arada, ceketinizi çıkarabilirsiniz, rahat oturabilirsiniz çünkü biraz sonra terleyeceksiniz zaten.

Hocam, daha önce yaptığımız bir çalışma, kayıp çocuklar ve çocukların mağduriyetine sebep olan ortamlarda en büyük önemli çıktılarımızdan birisi de üstün yetenekli çocuklarımızın hem kendi eğitim, öğretim alanındaki ilişkileri hem aileyle olan ilişkileri, yaşadıkları problemler ve hak ettikleri, varmak istedikleri eğitimi alamamalarıydı. Bu çıktılardan ana başlık olarak da bugün araştırma komisyonu çalışması yapıyoruz. Hem bu çocuklarımızın eğitim süreçleri, eğitim süreçlerindeki karşılaştıkları problemler, aile ilişkileri, bu çocukların tanıları, tanıldıktan sonra eğitim süreçleri ve daha sonra istihdam alanları.

Sizden ricamız bugün, daha önce eğitimi hocalarımızı dinledik, özellikle tanı ve nasıl tanılayacağı konusunda bilgi edindik. Tanıldıktan sonra çocuklarımızı nasıl eğiteceğiz? “Eğitim” derken sizin de yani Bakanlık olarak kullandığınız “hayat boyu eğitim” den hareketle, üç yaşındaki, beş yaşındaki, iki yaşındaki çocuk dâhil olmak üzere, anneler, babalar veya etrafı fark ettiğinde bu çocuklarla ilgili ne yapacaklar, nerelere müracaat edecekler? Bu sorularımızın içinde sizinle alakası olmayanlar varsa ayıklayabilirsiniz, önemli değil, daha sonraki arkadaşlara sorarız. Okul çatısı altında karşılaştıkları problemler.

Bu arada sizin, YÖK’le yani size eleman yetiştiren üniversitelerle ilgili ilişkileriniz var mı, hangi düzeyde, nasıl gidiyor?

Bir de 4+4+4’le hayatımıza neler katacaksınız? Vardığınız, geldiğiniz bir nokta var mı? Olmayanlar olabilir, tartışma aşamasında olanlar olabilir ama tartışılabilir olsa da bizle paylaşmanızı sizden hassaten rica edeceğiz.

Buyurun Hocam, söz sizin.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın vekillerim, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben, bize intikal eden Başkanlığınızın yazısı doğrultusunda, seçme süreci ve bu süreçte yapılacaklardan daha çok, belirlenen çocukların nasıl farklı eğitim alternatiflerinden faydalanabileceği üzerinde odaklanan bir sunum yapacağım ama bütün bu sorulara da Bakanlığımızın mevcut politikaları, mevcut çalışmaları çerçevesinde cevap vermeye gayret edeceğim.

Aslında bu sunulara, çoklu zekâ teorisinin geliştiricisi Howard Gardner’in bir sözüyle başlamak istiyorum: “Geçmiş yıllarda öğretimde yapılan en büyük hata, tüm öğrencilere aynı bireyin varyantları gibi muamele etmek olmuştur. Dolayısıyla, tümüne aynı yöntemle aynı dersleri vermek doğru olarak görülmüştür.”

Aslında bugüne kadar geldiğimiz noktaya baktığımızda, özellikle merkezî bir müfredat yapılan, merkezî müfredat sisteminin olduğu ülkelerde, büyük ölçüde ortalama bir zekâyı esas alan, ortalama yetenekleri esas alan bir müfredat yapılanması olduğunu görüyoruz.

Özellikle ilköğretim sonrasında okullaşma oranının yaygınlaşmasıyla birlikte burada karşımıza ciddi bir problem çıkıyor, bu ortalama müfredat yetersiz hâle geliyor çünkü bir tarafta üstün zekâlı ve üstün yetenekliler için hızlandırılmış, farklılaştırılmış,

zenginleştirilmiş, daha çok onların bireysel ihtiyaçlarını karşılayacak program ihtiyaçları var, diğer tarafta da özel eğitime ihtiyacı olan engelli, dezavantajlı, öğrenme güçlüğü olan bireyler var. Biz bu yelpazede bütün çocuklara bir programla ve ortalama zekâ ve yeteneği esas alan bir programla eğitim vermeye çalışıyoruz.

Geldiğimiz noktada Millî Eğitim Bakanlığı olarak biz bu konuları, özellikle müfredat açısından bu güçlükleri dikkate alarak çalışıyoruz ve bu konuda sadece Millî Eğitim Bakanlığı değil, TÜBİTAK, YÖK gibi ilgili kurumlarla da birlikte ortak çalışmalar yürütüyoruz.

Şimdi bu çerçevede özellikle üstün yetenekli ve üstün zekâlı olarak tanımlanabilen çocuklarla ilgili neler yapılabileceğini görme açısından birazcık belki işin teorisine ya da gelişme aşamalarına da bakmakta yarar var.

Tabii burada “üstün zekâlı” ya da “üstün yetenekli” tanımları ülkeden ülkeye, toplumdan topluma, eğitim sisteminden eğitim sistemine farklılaşıyor. Örneğin, bir ülkenin içinde dahi biz farklılıkların olabildiğini görüyoruz ama genel olarak öğrencilerin yüzde 5’i, 10’u gibi bir oranı, temel ana derslerde eğer en yüksek başarı gösteren bir grup varsa -yüzde 5, yüzde 10- bunlar “üstün zekâlı”, yine sanat alanlarında, müzik alanlarında ya da beden eğitiminde de “üstün yetenekli” olarak tanımlanabiliyor.

Tabii toplumsal olarak baktığımızda, yüzde 5’lik, yüzde 10’luk dilimdeki çocuklara biz üstün yetenekli ya da üstün zekâlı muamelesi yapmıyoruz ama bir Amerikan toplumunda standart beceri testlerinde yüzde 10’luk dilime giren çocuklara dâhi çocuklar grubu oluşturabiliyorlar ve o çocuklara farklılaştırılmış, zenginleştirilmiş programlar uygulanıyor.

Zekâ testleri açısından tanımlamaları var orada. Genel olarak kullanılan WISC-R testi açısından baktığımızda, 130 ve üzeri üstün yetenekli olarak değerlendirilebiliyor ama bu da çok tartışmaya açık bir kavram. Genel olarak baktığımızda ortalamanın üzerinde bir yetenekten söz ediyoruz, “Verilen göreve odaklanma, bir işi bitirme, o işe odaklanma anlamında bir farklılıktan ve daha çok, akıcılık, esneklik, orijinallik ya da farklı düşünebilme, yaratıcılık.” olarak adlandırdığımız özelliklerin bu çocuklarda, toplumun geriye kalan kesimiyle kıyasladığımızda üst düzeyde olduğunu görüyoruz.

1960’larda farklılaştırılmış öğretimden söz ediliyor ama burada biraz sonra Bakanlık olarak bizim düşüncelerimizi ifade edeceğim, şu anki çalışmalarını ifade edeceğim fakat “1960’lardan bugüne ne tür alternatifler var?” Birazcık bu geçmişten söz etmek istiyorum.

Farklılaştırma teorisi var, daha sonra zekâ yapısıyla ilgili özellikle geliştirilebilecek alanları belirleme açısından profilleri belirlemeye yönelik çalışmalar var.

Zenginleştirilmiş etkinlikler sunma. Ki biraz sonra bunların her birinin pratikte ne anlama geldiği üzerinde ayrı ayrı duracağız.

Yine çeşitli dersler açısından baktığımızda, bu derslerdeki başarı açısından değerlendirip üstün başarı gösteren çocuklara farklı birtakım seçenekler sunma gibi uygulamalar var.

Bir de hızlandırılmış müfredat ve zenginleştirilmiş müfredatı birleştirme var.

Şimdi burada bu modellerin her birinden kısaca söz edip ondan sonra, bizim ne yapmaya çalıştığımızdan, neyi amaçladığımızdan bahsedeceğim.

“Farklılaştırma” dediğimiz bir uygulama var müfredatta. Bu farklılaştırma, öğrencilerin farklı öğrenme ihtiyaçları ve tercihleri olan aynı yaş grubu çocuklara farklı öğrenme etkinlikleri, farklı dersler sunma şeklinde. Burada dikey olarak bir farklılıktan söz ediyoruz. Yani matematikte örneğin, bizim ilköğretim 4, 5, 6, 7, 8 şeklinde bir yapılanmamız var 1’den başlayarak. Fakat burada maksimum çocuğun gideceği yer, ilköğretim ve 8’inci sınıf ve bunun ötesi yok ilköğretimin içinde. Burada kastedilen şey, bu çocuk, eğer herhangi bir öğrenci üstün yetenekli ise üstün zekâlı ise örneğin 7’nci sınıf düzeyinde bu düzeyin çok çok üzerinde bir performans gösteriyorsa bu düzeyin üzerinde alabilmeli bunu. Buradaki modelin, farklılaştırma modelinin öngördüğü bu.

Aynı şey lise için de söz konusu. Bütün çocuklar aynı yetenek düzeyinde, bütün çocuklar aynı zekâ düzeyinde değil. Biz ortalamaya göre bir müfredat yapıyoruz ama bazıları bunun altında kalıyor, bazıları bunun çok çok üzerinde. Özellikle yüzde 1’lik, yüzde 2’lik dilime baktığımızda, bu dilim bunun çok çok üzerinde. Bu çocuklar için biz o 8’inci sınıfın ötesinde de yani o çocuğun başarabileceği, belli bir güçle başarabileceği düzeyde seçenekler sunabilmeliyiz. Bu, yukarıya doğru dikey olarak baktığımız bir uygulama. Yani aynı okul içinde üst seviyede dersler alabilme.

Örneğin bazı ülkelerde şu örneği bile görebiliyoruz: 4’üncü sınıftaki bir çocuk üniversiteden kalkülüs dersi alabiliyor, matematik dersi alabiliyor. Bunun başka zorlukları var, eleştirilen tarafları var ama bu çocuk matematikte gerçekten çok başarılı ve bu

öğrencinin artık o 4' üncü sınıf düzeyindeki matematikle tatmin olması ya da o matematikle devam edebilmesi mümkün değil. Tabii, tek model farklılaştırma değil, biraz sonra diğer örnekler üzerinde de duracağız.

"Zenginleştirme" dediğimiz, daha çok buna yatay olarak bakıyoruz. Çocuk yine aynı seviyede, aynı sınıf seviyesinde eğitim görüyor fakat burada o çocuk için ilave birtakım etkinlikler ve ilave içerikler sunulabiliyor. Kendi grubuyla ders görüyor, başka bir gruba gitmiyor, 7'nci sınıftaysa 7'nci sınıfta. Ama 7'nci sınıfta, diyelim ki fizikte çocuğun özel yetenekleri var, çok başarılı ve 7'nci sınıfın çok çok üzerinde bir performans sergiliyor. Bu çocuğa ilave çalışmalar verilebiliyor, ilave etkinlikler verilebiliyor, bu çocuğa birtakım deneysel çalışmalar, pratik bilim çalışmaları gibi çalışmalar yaptırılabilir. Zenginleştirme, yatay olarak düşünülen bir şey ama "farklılaştırma" dediğimiz, dikey olarak yukarıya doğru, daha ileri düzeyde ders almasından söz ediyoruz. Burada temel müfredatı alıyor ama o temel müfredata ek olarak farklı çalışmaları yapabiliyor.

"Hızlandırma" yine üstün yetenekli, üstün zekâlı çocuklarla ilgili bir diğer uygulama. Burada da özellikle deneysel çalışmalara baktığımızda, üstün yetenekli çocuklar açısından yüzde 40'la yüzde 70 arasında rapor eden araştırmalar var. Bazı çocuklar için, üstün yetenekli, üstün zekâlı çocuklar için bizim o sınıf düzeyi için hazırladığımız, o alanda hazırladığımız müfredatın yüzde 40'dan yüzde 70'e kadar kısmı o çocuk için anlamsız hâle gelebiliyor, tekrar hâline gelebiliyor, çocuk zaten onu biliyor. Burada bazı çocukların çok daha erken soyut düşünceleri, çok daha üst düzeyde zekâyâ ve yeteneğe sahip olmaları, aynı içeriği...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bu genel mi? Üstün yetenekli çocuklardan bağımsız olarak müfredata ilişkin bir değerlendirme mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, üstün yetenekli çocuklar için.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – 40-70 arası...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şöyle, yüzde 40 rapor eden çalışmalar da var, yüzde 70 rapor eden araştırmalar da var. Bu, çocuğun yeteneğine ve müfredatın seviyesine bağlı olarak değişebiliyor ama...

BAŞKAN – "40 rapor etmek." ne demek?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Sayın Başkanım şöyle: Bir çocuk, diyelim ki 7'nci sınıfta fen ve teknoloji dersi alıyor. Bu çocuk zaten fen ve teknolojiye o kadar üstün bir performans gösteriyor ki 7'nci sınıfta aldığı dersin yüzde 70'i zaten onun için öğrenilmiş yani boşuna tekrar ediyor çocuk orada. Biz bu çocuğa farklı bir şey sunmadığımız zaman bu çocuğu orada tutamıyoruz, bu çocuk başarılı da olamıyor, bir süre sonra hatta bu çocuk başka sorunlar yaşamaya başlıyor ve sınıflarda problemlili duruma da düşmeye başlıyor çünkü o çocuk onları zaten biliyor yani bildiği bir şeyi...

Ben bu konuda bir 1'inci sınıf öğrencisinin söylediği bir şeyi sizinle paylaşmak istiyorum. Okuma yazmayı biliyor fakat öğretmen, tekrar o okuma yazma çalışmalarını, o rutin çalışmaları, beş sayfa fiş yazmayı istiyor ve çocuk çıldırıyor, bir gün öğretmene diyor ki: "Öğretmenim, sizin otomobiliniz var mı?" "Evet, var." diyor. "O zaman sürücü belgeniz de vardır." diyor, "Var." diyor. "Otomobil kullanmayı biliyorsunuz yani?" diyor. "Evet, biliyorum. Niye soruyorsun?" diyor. "Peki, şimdi tekrar birisi size zorla otomobil kullanmayı öğretmeye çalışsaydı kendinizi nasıl hissedersiniz?" diyor. Şimdi, bu 1'inci sınıf öğrencisi ve 1'inci sınıfta... Bu çocuğun annesi bir doktordu, baba yine eğitim görmüş bir baba ve bu çocuğu ne yapacaklarını bilmiyorlar.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ceza vermek lazım. (Gülüşmeler)

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Saygısızlık etmiş...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu çocuğa o 1'inci sınıfın rutin müfredatını öğretemeyiz çünkü o çocuk için oradakinin neredeyse tamamı tekrara düşüyor. O az önceki "yüzde 40-yüzde 70'e kadar" dediğim oran, bu tekrara düşen oran.

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) - Hocam, bir şey sorabilir miyim.

Şimdi, bu çocukların üstün yetenekli olup olmadığını çocuğun kendisinden mi keşfediyorsunuz yoksa Millî Eğitim Bakanlığı bu tür özellikler taşıyıp taşımadığını.. Yani kendisini belli etmeyen çocuğu siz nasıl tespit ediyorsunuz, böyle bir yönteminiz var mı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi, bütün çocuklar için bir tarama söz konusu değil tabii ki. Burada ya bir rehber öğretmenin yönlendirmesi ya öğretmenin yönlendirmesi ya da anne babanın bir şekilde bununla ilgili başvurusunun olması çünkü bütün çocuklar için, bizim nüfus yapımız da göz önünde bulundurulduğunda, bu gerekli değil, bir de teknik olarak da lojistik olarak da yapılabilir de değil ama burada öğretmenlerin bu konuda yönlendirmesi, anne babalardan ne kadar bekleyebiliriz, bilmiyorum ama daha çok o yönlendirmenin olması bekleniyor.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Öğretmenlere bu konuda herhangi bir bilgilendirme yapılıyor mu? Okul yöneticilerine, sene başındaki öğretmenler kurulu toplantısında, zümre toplantılarında “Sınıflarda bu yapıdaki öğrencilerin belirlenmesi konusunda da çalışacaksınız.” gibi Bakanlığın böyle bir istemi var mı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu ana kadar böyle bir şeyin sistematik olarak yapıldığını söyleyemeyiz, yok böyle bir şey. Sistematik olarak böyle bir şey yapılmıyor ama bu, birazcık öğretmenlerin aldıkları öğretmen eğitimi için de bilgilerine, deneyimlerine, birikimlerine kalmış durumda şu an itibarıyla.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Çünkü üniversitelerde de bu anlamda bir çalışma yapılması lazım. Öğretmenlere pedagojik formasyon verilirken öğrencilerin bu konudaki becerilerinin, yeteneklerinin tespiti konusunda da ilave bir eğitimin verilmesi lazım.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Özel eğitim dersi alıyorlar ama tabii bunun etkisi biraz sınırlı. Her branşta da aslında çok fazla detaya inmek de o eğitimde teknik olarak çok mümkün değil ama bir özel eğitim dersi alıyorlar.

BAŞKAN – Arkadaşlar, şöyle bir şey söyleyeyim ben. Hocamız Talim Terbiyeyi temsilen geldi. Yani Millî Eğitim Bakanlığının diğer işleyişiyle ilgili bilgisi de olduğunu zannetmiyorum, olsa da konuşması da doğru değil gibi geliyor. Müfredatın, müfredatın öğretmen ilişkisi gibi kısımlarıyla sınırlandırırsak hem müfredatı daha iyi anlarız hem Hocayı da daha...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) - Müfredatla da bağlantılı bir şey sormak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, çocukların sadece zekâları değil tabii, belli alanda yetenekleri de var. Müfredatta baktığımızda, müfredatta yer alan bazı derslerin hiç okutulmadığını okullarda görüyoruz, örneğin resim dersi yaptırılmıyor, spor dersinin yerine başka dersler yapılıyor, işte, sınıflar ilerledikçe bu dersler etüt saatleri olarak kullanılıyor, müzik derslerinin yapılmadığını görüyoruz. Bu koşullarda, çocuğun sanatla ilgili bir yeteneğinin olup olmadığını saptamak mümkün olabilir mi öğretmenler tarafından öğretmene böyle bir alt eğitim verilmiş olsa? Müzik dersi yapılmayan bir okulda müzik yeteneğini, resim dersi olmayan bir okulda resim yeteneğini, spor olmayanda spor yeteneğini nasıl saptayabilirler?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi tabii, sayısal olarak bununla ilgili, öğretmenlerin müzik, sanat, spor gibi alanlarda bu derslerin... Hepimizin bildiği gibi, öğretmen kapıyı kapattığı zaman orada ne yaptığını biz ancak denetim mekanizmasıyla bilebiliyoruz. Dolayısıyla, bunun üzerinde yorum yapmak...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Saptayamazlar ama değil mi? Yani hani benim sorum buydu. Ders yapılmıyorsa... Yani benim sorum şu: Eğer ders yapılmıyorsa öğretmen bir vahiyle bu çocuğun şu ya da bu yeteneği olduğunu bilemez. Mutlaka o derslerin işlenmesi lazım ki öğretmene bir döne verilsin. Yani buna katılıyor musunuz, bunu sorayım.

BAŞKAN – Katılıyor, katılıyor...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – “Sükût ikrardan gelir.” diyorsunuz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hayır, müfredatı olmayan şeyin dersi nasıl olsun?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Müfredat da var da yapılmıyor.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hayır, uygulaması nasıl olacak, işte o müfredatı nasıl uygulayacak olmayan bir yerde?

HÜSAMETTİN ZENDERLİOĞLU (Bitlis) – Yok, aslında müfredatta var, bu soru müfredatın içindedir.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Var fakat açık başka yöne kaydırılıyor.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) - Müfredat var da ders yapılmıyor.

MEB TALİM TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Tabii, uygulamayla ilgili, açıkçası, icra birimleri daha çok bu bilgiye sahiptir sanırım.

“Hızlandırma” bir başka yöntem yine...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Pardon, bir şey sorabilir miyim.

BAŞKAN – Hocam ama bak, hızlandırmayı bir geçemedik daha, gelemedik yani karışacak, Hoca dağıtacak bu sefer.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ben de karışmayayım diye, çok özür dileyerek, başında gelmediğim için...

Siz şu anda yöntem olarak var olan yöntemleri açıklıyorsunuz değil mi? Yani uygulananlar, planlananlar yok, uygulananlar değil, olması gerekenler...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – “Burada neler yapılabilir?” i...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Evet, tamam.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hızlandırma, yine bu öğrenciler için bir seçenek olabilir.

“Sınıf atlama” bizim de zaman zaman uyguladığımız bir yöntem. Burada sınıf atlama, eğer öğrenci bir sınıf düzeyindeki yeterliliklere sahipse -müfredattaki kazanımlar açısından değerlendirildiğinde- sınıf atılabilir ama bu yine pek çok yönüyle tartışılan bir uygulama çünkü biraz önce belirttiğim gibi, zenginleştirmeyle farklılaştırmanın birlikte kullanılması, daha çok yaygın olarak kabul gören bir uygulama.

Yine yarışmalar burada bir yöntem olabilir fakat yarışma kendi başına hiçbir zaman üstün yetenekli ya da üstün zekâlı öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayacak bir araç değil. Zaten belirlenmiş olan yetenek ve zekâların geliştirilmesi için bir araç olabilir.

Şimdi, okul düzeyinde baktığımız zaman, burada bizim geleneksel olarak alıştığımız, toplum olarak, bir gruplama yöntemi var. Bu gruplama yöntemi de “seviye gruplaması” dediğimiz, ya sınıflara göre ya da okullara göre ayırtmak. Aslında, daha çok okullara göre ayırtmayı esas alan bir sistemimiz var, fen lisesi, Anadolu lisesi. Bu çocuklar belirli, homojen gruplar oluşturuyor akademik başarı açısından ve bu şekilde bir gruplandırma yapıyoruz fakat bu konudaki meta analizlere baktığımız zaman, aslında bu tür gruplamaların akademik başarıyı geliştirme, üstün yetenek ve üstün zekâlı çocukların başarısını geliştirme açısından da çok ciddi bir katkısının olmadığını gösteriyor araştırmalar bize çünkü çocukları diğerlerinden izole ediyoruz. Oysa bizim öğrenmede kabul ettiğimiz temel ilkelerden birisi, öğrenmenin sosyal bir olgu olduğu, diğerleriyle etkileşim hâlinde öğrenildiği.

Burada, dolayısıyla, farklı gruplandırma yaklaşımlarının olması gerekiyor. Bir çocuğu bütünüyle okul içinde diğerlerinden izole etmek değil ama özellikle ilgisi, yeteneği, potansiyeli olan alanlarda onun için ek birtakım etkinliklerin, içeriklerin sağlanması gerekiyor.

BAŞKAN – Şimdi Hocam, arkadaşlar derler ki bildiğimiz şeyler bunların bir kısmı, bunları tekrarlamayalım, daha pratiğe yönelik yapalım.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Peki.

BAŞKAN – Şimdi, yalnız, Hocanın alanı, yaptığı iş de teorik bir yer çünkü bir Talim Terbiye... Ben şahsen çok uygulama alanlarını bilmiyorum yani ona göre soru sorarım, aksi takdirde amaca ulaşmış olmayız çünkü Talim Terbiyeden beklentimiz çok.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İzin verir misiniz Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şöyle oldu: Şu ana kadarki olan görüşmelerde -onun için Emrehan Bey de aynı şeyi sordu- yani bu teorik kısmı birkaç fazla biz tekrar etmiş olduk hem gelen Ayşegül Ataman Hocadan başlayarak gelen hocalarla hem de gittiğimiz yerlerde satır aralarında verilen bilgilerle hem de bizim elimize sunulan dokümanlarla. Oysa önümüzde merak ettiğimiz çok daha somut sorular var. Ben bir tanesini mesela canlı, geçen şeyde sormak isterim.

BAŞKAN – Bir dakika...

Hocam, sizin akış nasıl devam edecek, ondan sonra ne var sizin akışta, anlatacaklarınızda?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda bizde birtakım çalışmalar hazırlık aşamasında ama sanırım sorular oraya gidiyor. Sonuç olarak...

BAŞKAN – Hayır, sizin sunumunuzun devamında ne var?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Benim sunumun devamında, ki onları sanırım buradan algıladığım, Türkiye’deki mevcut uygulamalar, zaten icra birimlerinin şu ana kadar aldığı ve dünyadaki çeşitli ülkelerden uygulama örnekleri ve bizim ne yapacağımıza... Sorular, gördüğüm kadarıyla “Bizim ne yapacağımıza” doğru geliyor. Yani buradan bu şekilde devam edebilirim.

BAŞKAN – Dünya örnekleri de bizi ilgilendiriyor, bir de bizim ne yapacağımız.

Geçelim o zaman sorulara çünkü sorular şey yapar Hocam.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ne yapacağımızla ilgili somut bilgiler varsa bence onları almamızda fayda var.

BAŞKAN – Sorulara geçelim o zaman. Tamam, sorularla belki şekillenir.

Buradan başlayarak, buyurun.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani o zaman ikisi bütünleşmiş olur yani bizdeki soruları sormuş olursak.

Şimdi, biz geçenlerde, Ford Otosan okulunda, İstanbul Hasan Âli Yücel bünyesindeki... Burada benim herhâlde sormak istediğim bir soru vardı. Yirmi yıllık bir bilim sanat merkezi deneyimi var. Bahsettiğimiz “Farklılaştırma, zenginleştirme modellerinin içinde olduğu, Talim Terbiyenin bugüne kadar kabul ettiği bir program var mı?” sorusu bizim bir sorumluydu. Ford Otosan’da bize dediler ki: “Beş sene önce biz Talim Terbiye Kuruluna bir program teklifinde bulduk, birkaç dersin programını.” Çünkü biz de onlara şu eleştiriyi yapıyoruz: “Yirmi yıllık bir deneyim var, farklılaştırmayı, zenginleştirmeyi konuşuyoruz ama Talim Terbiyeye sunduğunuz, şu sınıfta bu ders için, a dersi için, b dersi için kabul edilmiş bir program var mı?” dediğimizde, “Beş yıl önce başvurduk henüz bir cevap gelmedi.” dediler.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Var mı başka soru?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ben de bir şey sormak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, daha önce de çok konuşuldu ama gruplandırmanın farklılıkları da içeren bir ortamda olması gerektiğinden söz ettiniz yani izole edilmemeli çocuklar gruplandırma yapılsa bile, birtakım dersleri herhâlde ortak okumalarından filan söz ediyorsunuz.

Şimdi, bu gruplandırmanın, çocukların gelişimi üzerine olumsuz etki yarattığı gerçeğinden hareketle, o zaman örneğin fen liseleri bir gruplandırma değil midir, Anadolu liseleri bir gruplandırma değil midir, güzel sanatlar liseleri bir gruplandırma değil midir? O zaman bu okulların hepsinin genel liselerle birleştirilip bütünleştirilmesini mi Talim Terbiye Kurulu önerecek?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Vallahi, Talim Terbiyeyi dört gözle bekliyorduk, tık yok arkadaşlar, hayırdır? Yokken arkalarından atıp tuttuğumuz Talim Terbiye değil miydi? Aha, burada.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Atıp tutmadığımız biri kaldı mı?

HÜSAMETTİN ZENDERLİOĞLU (Bitlis) – Söylediniz de biz fazla bir tarafa gitmeye korktuk.

BAŞKAN – Hayır, ama alanıyla ilgili yani sorumlu oldukları alanlar var.

Buyurun.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ben iki soruyu cevaplayabilirim izin verirseniz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun, ondan sonra...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi birincisi, Ford Otosan ya da aslında onu şöyle ifade edebiliriz, Talim Terbiyeden bu farklılaştırılmış programların onaylanmasıyla ilgili süreç.

Bu konuda bugüne kadar yaygın olarak bir problem olduğunu sanırım herkesten çok ben biliyorum. Şöyle ki: Biraz önce ifade ettiğim o teorik bilgiler ya da mevcut durumla ilgili bilgiler bu açıdan önemliydi. İfade ettiğim, “Ortalama zekâ ve yetenekleri esas alan bir program yapılmış olması ve her şeyin buna paralel olması.” anlayışı, artık değişmesi gereken bir anlayış ve hemen burada Ford Otosan’la birlikte gözükken Türk Eğitim Vakfı İnanç Türkes Özel Lisesi (TEVİTÖL), örneğin, yaklaşık bir ay kadar önce geldiler ve görüştük. İstedikleri şey şuydu: Süher-Güher Pekinel kardeşlerle birlikte geldiler, o okulda üstün yetenekli çocuklar için bir müzik eğitimi vermek istiyorlar ve bu çocukların içinde de bugüne kadar gayri resmî olarak verdikleri, mevcut mevzuat düzenlemelerine rağmen verdikleri eğitimle çok başarılı olmuş, uluslararası ödüller almış öğrencilerimiz var ama bunu açık yüreklilikle ifade edebilirim, büyük bir sıkıntıyla geldiler: “Yani biz böyle bir şey yapmak istiyoruz ama ne yapalım?” Dinledim, sonra dedim ki: “Bakın, onlara şunları da ekleyin, bunun programını da hazırlayın, şunları da yapın, bu çocuklara bu tür seçenekler, ne kadar seçenek sunabiliyorsanız sunun.” Çünkü bu çocuklar üstün yetenekli ve birçok alanda, sadece dar bir alanda değil, üstün zekâlı, üstün yetenekli çocuklar birden fazla alanda üstün performans gösterebiliyor ve hemen iki gün sonra kargoyla bize başvuruları geldi. Şu anda o başvuru işleminde çünkü bizim kendi iç işleyişimizde başta Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü olmak üzere istişare etmemiz, görüş almamız gerekiyor ama sanırım, önümüzdeki on beş gün içinde sonuçlanabilecek bir şey.

Yani, bir, o geleneksel anlayıştan farklı olarak, yoklukta eşitlik arama mantığıyla değil, yani başka çocuklar bunu yapamıyor diye bunu yapabilen çocukları engellemek, okulları engellemek değil, tam tersine, bunu yapabilenleri teşvik etmek, bunları yapmaları için gerektiğinde sadece onay değil, rehberliği de yapmak ama bizim okullar açısından da baktığımızda da -Sayın Vekilimin ifade ettiği- bu çocuklarla ilgili bu farklılaşmayı, sosyal bilimler lisesi ya da belirli Anadolu liseleri ya da sınırlı fen liseleriyle değil, biz bütün

liselerdeki çocuklara bunları sağlamalıyız ve şunu yapabiliriz. Bunu yaptığımızda biz dünyada ilk defa bir şeyi yapıyor olmayacağız, bunun uygulama örnekleri mevcut. Bir lisenin içinde yapılamadığı yerlerde bile birden fazla lisede ortak programlar düzenlenebilir. Bu çocuklar için, örneğin matematikte, fizikte ya da sosyal bilimlerde, bir alanda bir çocuk üstün performans gösteriyorsa ve o sınıf seviyesinin çok çok üzerindeyse o çocuklar için daha ileri düzeyde seçenekler, dersler, müfredatlar, içerikler oluşturabiliriz ve bunu sunabiliriz. Şu anda, başta ifade ettiğim, bizim bu basında da yer aldı. TÜBİTAK'la imzaladığımız protokol, birlikte yürüttüğümüz çalışma çerçevesinde bu çalışma var zaten.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Pardon. Sayın Milli Eğitim Bakanının bu konuda bir açıklaması olmuştu. Bu Anadolu Fen ve diğer ihtisaslaşmış konulardaki liseler kaldırılacak, genel liselerle birleştirilecek ve genel liselerde böyle bir branşlaşma yaratılacak diye. Belki sizin söylediğiniz de o anlamda bir altyapı hazırlığı olabilir ama şimdi benim sormak istediğim başka bir şey var. Dediğiniz teorik olarak güzel, doğru da ancak pratikte biz fen lisesine gittiğimizde, fen lisesi laboratuvarlarının çağdışı kalmış olduğunu görüyoruz. Şimdi, seçilerek gelen, özenle gelen üstün zekâlı çocukları okutacak yılların en tanınmış, en nitelikli fen lisesinde bile laboratuvarlar kullanılamaz derecede bakımsız ve geride bırakılmışken herhangi bir lisede üstün yetenekli, örneğin fizik alanında üstün yetenekli bir öğrenciye daha üst düzeyde yeteneğini geliştirme imkânı hem donatım olarak hem öğretim üyesi, öğretmen takviyesi olarak nasıl verilir veya ne kadar yıl sonra bu gerçekleşebilir ya da mümkün müdür? Yoksa tamamıyla teorik olarak doğru bir saptama mıdır bu?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Biraz bunun icra planlaması açıkçası Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının işi değil ama...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Biliyorum.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Eğer, Türkiye Cumhuriyeti devleti ve bu devletin Millî Eğitim Bakanlığı böyle bir politikayı uygulamaya karar verip bunun altyapısını hazırlarsa bu yapılabilir ve bunun dünyada da yapılan örneklerini birçok yerde görmek mümkün.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bu TEVİTÖL geldi size, ne için müracaat ettiler, ne istediler sizden?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Herhangi bir okulda hâlihazırda var olan derslerin dışında, müfredatın dışında bir uygulama yapılıyorsa yasal olarak Talim Terbiye Kurulu Başkanlığından, Millî Eğitim Bakanlığından o uygulamanın onayının alınması gerekir.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Onun adı ders mi oluyor, uygulama mı oluyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ders ekleyecek, krediye girecek.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Her okul yapabilir mi, yoksa özel statüdeki okullar mı? Yani rastgele bir lise veya rastgele... Bütün okullar için geçerli mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda, bizim devlet okulları içinde de bu tür uygulamaları yapan, diğer liselerden farklı uygulama kapasitesi olan ve bunu yapabilen okullarımız var. Örneğin İstanbul'daki birkaç lisemiz var. Bu tür imkânlar varsa yapabilir. Bunun onayını alabilir ve yapabilir.

BAŞKAN – Buyurun.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Ben daha teknik, teorik bir şey öğrenmek istiyorum.

Şimdi, Talim Terbiye Kurulu aldığı, alacağı kararları bu işin icraatçı Bakanlığından bağımsız olarak mı alır? Yani Bakanlık neyi yapıp, neyi yapamayacağını Talim Terbiye Kurulu bir şey önerdiği zaman, tartışmaz mı? Yani Talim Terbiye Kurulu bir kararı alacak, sonra dönüp bakacaksın Bakanlık bütün bunları yapamıyor. O zaman, bu havada kalan, dekoratif bir karar olur.

Şimdi, demin sorulara yanıt verirken “Biz işin icra tarafında değiliz.” dediğiniz için bunu sorma ihtiyacı hissediyorum. Hiç kuşkusuz, Talim Terbiye Kurulu Millî Eğitim bünyesinde, icraatı yapan Bakanlıkla birlikte bir proje üretmekle de yükümlüdür. Gerçekleşmeyecek, hayata geçirilemeyecek bir projeyi kâğıt üzerine geçirmenin herhâlde pratikte hiçbir anlamı yoktur. Bu koordinasyonu sağlıyor musunuz? Nasıl sağlıyorsunuz? O zaman, benim demin okullarla ilgili sormuş olduğum sorunun da...

BAŞKAN – Bu, aynı zamanda, sizden sonra çağıracağımız yetkiliyi de belirleyecek bir soru çünkü bu sürekliliği sağlarsak biz ancak adım adım gidebiliriz Bakanlığın içinde.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Yasal olarak, yapıda ve işleyişte eğer ortaöğretim kurumlarıyla ilgili bir çalışma yapılıyorsa, az önce ifade ettim, örneğin burada belli bir örneği verdim, bu örnekte biz iki birimle, en az iki birimle birlikte çalışmak zorundayız. Birisi Ortaöğretim Genel Müdürlüğüdür, diğeri de Özel Öğretim Kurumları Genel

Müdürlüğüdür çünkü bu bir özel öğretim kurumudur ve ortaöğretim kurumu olduğu için Ortaöğretim Genel Müdürlüğüyle de çalışmak zorundayız ama Ortaöğretim Genel Müdürlüğüyle, elbette ki biz aldığımız kararlarda ilgili birimlerle, icracı birimlerle istişare ederiz ama icracı birimlerin, icrayla ilgili bütün işlemleriyle de ilgilenmez Talim Terbiye Kurulu. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle üç tane görevi var tanımlanmış. Bu görevleri yerine getirirken biz zaten yasanın gereği ilgili birimlerle birlikte çalışmak zorundayız.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Sonrasını istişare eder, karar alınır ama ondan sonrasını yapıp yapmama doğal tabii...

BAŞKAN – Bizim çıktılarımızdan birisi olacak ama bu, kesin olması lazım.

Tülay Hanım buyurun.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Emin Bey, hoş geldiniz.

Özellikle Talim Terbiye Kurulu tüm müfredatı, bütün materyalleri belirleyen bir kurum olduğuna göre, bulunduğumuz sistem içerisinde bugüne kadar sonuçlar çok başarılı görünmediği için eğitim sisteminde ya da bu materyallerde bir sıkıntı var diye düşünüyorum ya da isimlendirmede çünkü 75 milyonluk bir ülkede eğer bu uygulamaların sonucunda normal ya da normalin üstü belli sayıda başarıyı elde edemediğimizde sıkıntıyı çok ciddi fark ediyoruz. Mevcut müfredat içerisinde bu uygulamalar sırasında mesela beden eğitimi diye bir dersin olması ama bu beden eğitimi dersinden başarılı sporcuların çıkamaması, onların ayrı branşlaşma ihtiyacı duyulmuyor mu? Yani atletizm, yüzme kulübü, basketbol, voleybol ya da tüm dallarda oluşabilecek bir çalışma derslerinin olması, bu konuda çalıştırıcıların yetiştirilmesi ya da fen dalında yani matematik, fizik, kimya dalında eğer laboratuvarlar çalışırsa sistemin aşağı yukarı oturduğunu görüyoruz ama bilimin çok hızlı geliştiği noktada kitapların uzun süreli kullanılması ya da bilgilerin bazı noktalarda eksik kaldığını düşünüyorum, özellikle beş yıl önceye kadar çünkü elden geçince bazı ilaveler yapıldı kitaplara. Bu konuda teşekkür ederim bu ilaveler için ama bizim hiçbir öğrencimizde sosyal hizmet anlayışı geliştirilmiyor. Bununla ilgili Talim Terbiyenin mutlaka bir ders ya da not alınmayan ders bile olsa ya da böyle isimlendirilen bir zorunluluk...

BAŞKAN – Üstün yeteneklilerle alakası var mı?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Şimdi oraya geçiş yapacağım çünkü bu normalleri eğer normal eğitimde üstün yetenekleri fark ederseniz, eğer sistem başarılı ise onun içerisinde üstün yetenekleri başta çekmemiz kolaylaşır. Yani eğer bizde her ilde her ilçede her okulda atletizm dersi diye bir dersimiz varsa ve 100 metreyi belli hızın altında koşan varsa artık o bizim el atacağımız çocuk demektir ya da belli sanat konusunda yeteneklileri normal eğitim sistemi içerisinde seçebilir hâle geliriz. Eğer bunu yapamazsak zaten biz bugüne kadarki toplantılarda bunları zaten tespit etmenin çok problem olduğunu fark ettik birçok alanda kendimize has tabii stil geliştirmede için ama üstüne üstlük, üstün yeteneklilere artık program ya da fazla ders olarak ekleyeceğimiz bir şeyi çıkaramıyoruz çünkü altyapıda sıkıntı görülüyor. Bu konuyla ilgili çalışma yapılacak mı? Bir de özellikle yabancı dille ilgili... Biz neredeyse ilkokulda başlatıyoruz normal Millî Eğitim müfredatında, genelde yabancı dil deriz ama İngilizceye başlatırız. İngilizceyi on iki yıl okuduktan sonra adını bile soramaz hâlde bitiririz. Demek ki bu sistem, yani on iki yılın sonunda tüm çocuklar böyle çıktığına göre bir hata var. En azından Japondalar olduğu gibi yani normal eğitim sistemi içerisinde değil ama yaz okulları şeklinde iki aylık, üç aylık kamplara alınıp istenilen yabancı dilin, hatta fazla sayıda yabancı dilin öğrenilmesi sağlanamaz mı?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Özür dilerim. Ben güleceğim ama gülebilir miyim yani? Seninle alakası yok.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Bana değil...

BAŞKAN – Sana değil.

Şöyle bir duruma gelmeyelim: "Talim Terbiye bizim eve kuş da kondurur musunuz?" durumuna...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ama değil. Bu belirliyor. Kim belirleyecek?

BAŞKAN – Tamam, bir şey demiyorum. Ben kendim gülmek istedim çünkü Talim Terbiye o kadar güçlü, cüsseli falan bir yer değil, böyle adı madı var ama Millî Eğitim Bakanlığının tek yetkili bir kurumu falan değil.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Programı o belirleyip sadece Millî Eğitimle ilgili değil. Sizin söylediğiniz bir şey var: Gençlik ve Spor Bakanlığı diye bir bakanlığımız var, spor alanını onlarla birleştirerek, eğitim kısmını Millî Eğitimle birleştirerek birçok noktada, birçok bakanlığı içine aktif organize edecek bir kurum olamaz mı?

BAŞKAN – Başka bir tartışma ama o. Yani biz Talim Terbiyeye şu anda diyoruz ki "Bu çatı altında bu öğretmenlerle nasıl bir müfredat yapıyorsun, yapacaksın ki bizim şu kadar sayıda üstün yetenekli çocuğumuz ihtiyacı olan bilgiyi ve yeteneği alabilsinler?"

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ben onu söylüyorum. Mevcut beden dersinin uygulaması sırasında ben ne yüzücüyü bulurum ne kayakçıyı bulurum ne bölgesinin özelliğine göre atletizmde uzun atlamacıyı, yüksek atlamacıyı bulma şansım yok. Demek ki başta onu bulacak bir programdan sonra o bulduklarımızı yetiştirecek üst programa geçiş sağlamak lazım. Yani onun için ne düşünüyorlar, en azından öğrenelim. Yani üstün zekâlı değil de üstün yetenek diyelim.

BAŞKAN – Hocam, Talim Terbiye Kurulunun görev sınırlarını bir çizebilir misiniz bize?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi, Talim Terbiye Kurulu, Bakanlığın bilimsel danışma ve karar organı. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı öğretim programlarının geliştirilmesi, öğretim programlarının hazırlanması ya da ilgili birimlerce hazırlananların incelenmesi, onaylanması, öğretim materyallerinin geliştirilmesi ya da hazırlanması ya da hazırlattırılması, ilgili birimlerce hazırlananların da onaylanması temel görev alanı.

BAŞKAN – Millî Eğitim Bakanı bir şeyi düşündüğünde ya da partiler eğitimle ilgili bir programını yaparken, bakan bunu hayata geçirdiğinde ilk karşısına alıp konuştuğu kişi siz misiniz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Evet, doğrudan bakana bağlı olarak çalışır Talim Terbiye Kurulu Başkanı...

BAŞKAN – Okullarda beden dersi yetenekleri keşfetmek için mi yapılıyor, yoksa çocuklar bir saat spor yapsın diye mi? Buna kim karar veriyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Talim Terbiye Kurulu Başkanıyla.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ne kadardır görevdesiniz Sayın Başkan?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ben daha önce üç yıl Başkan Yardımcısı olarak görev yaptım, altı aydır da Başkan olarak görev yapıyorum.

Bir şeyi düzeltmek gerekiyor. Birincisi, biz başka ülkelerle kıyasladığımızda, erken başlamıyoruz ya da fazla dil dersi, yabancı dil dersi vermiyoruz. Şu grupta birinci sınıfta başlanıyor yabancı dile, Türkiye dördüncü sınıfta başlayan grupta.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sonuç bu değil ki!

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bir şeye geleceğim buradan.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Basamakların sonunda ne olacak Sayın Başkan? Hakikaten üzülüyoruz. Üstün yetenekli çocuklar Talim Terbiye şemsiyesinin neresinde Hocam? Sapında mı?

BAŞKAN - Hocam, başında anlattı, siz yoktunuz o zaman.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Hayır Hocam. Allah aşkına söylüyorum... O zaman bu soruları niye sorayım?

BAŞKAN – Ben de onu anlamıyorum. Baştan olmayınca, sonra anlattıklarını tekrar tekrar sormuş oluyoruz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ben geç kalmadım Hocam.

BAŞKAN – Başında anlattı, “Ben şunu şunu anlatıyorum.” dedi ve oradan devam etti. Biz kestik...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yüksel Hoca “Bunlar teoridir.” dedi. Ben pratikle ilgili bir şey duymadığım için sordum.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Beden eğitim dersi sporcu yetiştirme dersi asla değil, sadece ve sadece bir spor kültürü ve belirli bir ölçüde de çocuklara fiziksel aktiviteler yaptırmak için, çocukların gelişimini desteklemek için bir derstir.

BAŞKAN – Güzel. Buradan şu çıkıyor ki bizim Özel Eğitim Genel Müdürü arkadaş buraya geldiğinde, bu konuda kendisini son derece hevesli gördük, sporcular falan yetiştirmeyi planlamışlar mı, değil mi, yeteneklerle ilgili? Demek ki sizinle oturup bir şey konuşmadığını anladık biz buradan.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Talim Terbiye şemsiyesi kapalı, altında kimse yok.

BAŞKAN – O zaman da anlamıştık zaten.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yani spor nerede, dil nerede, eğitim nerede, üstün yetenekli çocuk nerede? Şemsiye açık mı, kapalı mı? Hocam, neresindeyiz biz? Merak ediyorum. Teori istemiyorum ama pratik açısından ne olduğunu merak ediyorum Talim Terbiyenin.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Orada şunun için: Benim demin sorduğum soruda, Talim Terbiye sanki bu konularla ilgili bir kararsızlık içinde gibi geliyor. Beş yılda bir programa cevap verilmediyse Talim Terbiyedeki olay işlem meselesi değildir, bu konuda ne yapacağını bilememesinin kararsızlığıdır. Şu an bir kararlılık var mı? Ben Hüseyin Başkanımın sorusunu...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Benim bildiğim kadarıyla çünkü geldiğim hafta birim yöneticileriyle yaptığım ilk toplantıda ben şunu istedim: Özellikle programlar bazında kuruma giriş yapmış bütün başvuruları, hangi tarih itibarıyla giriş yapmış ve hangi tarih itibarıyla, o gün itibarıyla hangi aşamada? Bekleyen tüm programların sonlandırılması için ilgili birimle toplantı yaptım, bunların birçoğunu sonuçlandırdık. Şu anda bir tane, sadece bir tane düzeltme için gitmiş, düzeltme de gecikti, yeni geldi ve bu hafta, yarın itibarıyla Kurulun gündeminde olan program var. Bunun dışında, benim bildiğim, o program geri çevrilmiş olabilir ya da süreçte mutabakat sağlamamışlardır, şeyden kalkmıştır, tarafların orada neyi var, bilmiyorum. Bunu inceleyeceğim ama şu an itibarıyla beş yıl önce başvurulmuş ve bekleyen hiçbir program benim bilgim dâhilinde benim kurumumda yok.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ama şunu da cevaplamıyor: Yirmi yıldır bir deneme var Türkiye’de, onlarca bilim sanat merkezi var, yüzlerce öğrenci çalışıyor, binlerce öğretmen geçiyor ve milyonlarca ümit, kaynak buraya gitti. Ortada bir tane program var mı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Mesele bu.

BAŞKAN – Peki, bunun altını çizdik, geçirdik Hocam.

Tülay Hanım, sorunuza cevap aldınız mı?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Program yok yani.

BAŞKAN – Yok.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – O zaman, soramıyoruz, ben o başlık altında devam edeyim soruya, diğer başlıklara girmiyorum.

Sadece beden eğitimi dersi üzerinden başlayarak devam edeyim. Eğer bu komisyon üstün yeteneklileri araştırma komisyonu ve bunun sorgulanmasıyla ilgili bir çalışma yapıyorsa, mevcut sistem içerisinde bizim özellikle sporda beden eğitimi derslerinde farklı yeteneğe, artısı olan çocukları bulmamız mümkün değil. Onun üzerine bir üst program hazırlamamız da mümkün değil. Bunu mu anlayalım?

BAŞKAN – “Öyle bir amacımız yok.” diyor.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Sorgu başlığımız üstün yetenekliler olduğu için soruyorum.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu an itibarıyla beden eğitimi, spor dersinden farklı olarak bizim seçimler olarak oluşturacağımız dersler içinde bir blok da spordur ve orada çocuk bunu haftada iki saat de alabilir, dört saat de alabilir, henüz bu dersin, çizelgenin kararı verilmiş değil şu aşamada.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Dört saat, altı saat alır da, dört saat takla mı atacak, yoksa belli bir branşa yetiştirilecek mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, hayır. Burada, mevcut beden eğitimi dersine ilave olarak, seçimler olarak sunulacak dersin amacı çocuğun ilgilerinin ve yeteneklerinin ortaya çıkarılması ama beden eğitimi dersiyse bunu yapamayız. Bu beden eğitimi dersinin amacının ötesinde bir şey. Haftada iki saatlik beden eğitimi dersiyse sporcu yetişmez ve yetenekleri de ortaya çıkmaz ama bu beden eğitimi dersi temel eğitim içinde çocuklarda bir spor kültürünün oluşturulması ve fiziksel olarak gelişmelerini destekleyecek etkinliklerin yaptırılmasına yöneliktir.

BAŞKAN – Hüseyin Bey’in sorusu da açıkta kalsın, onu da cevaplayalım Hocam.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Çok özür dilerim Hocam.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Talim ve Terbiye üstün yeteneklilerin neresinde veya üstün yetenekliler Talim ve Terbiyenin neresinde? Programında, taliminde, terbiyesinde, neresindeyiz biz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Üstün yeteneklilerle ilgili yapılacak her türlü çalışma nihai olarak bunun programında...

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yapılmış olanlardan sordum. Yapılacak olanlardan, 61 tanesini soruyorum. 61 tane, üstün yeteneklilerle ilgili yer var değil mi illerde? 61 ilde... Bunlarla ilgili işin siz neresindediniz?

BAŞKAN – Bilim sanatlardan mı bahsediyorsunuz?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Evet.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, onlarla ilgili bizim bir şeyimiz yok çünkü bize gelen bir şey yok.

BAŞKAN – Hocam bu arada bir giriş yapıyor arada ve diyor ki “Bilim sanat merkezlerinde uygulanan bir müfredat var” diyor. Ben olmadığını biliyorum.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Örgün eğitim programı kapsamında belki program yok diyorsunuz, değil mi Hocam?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Evet.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Ama bilim sanat merkezlerinin standart uyguladığı bir program var ama örgün eğitim kapsamında değil.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Bizim gittiğimiz her ilde dediler ki “Hiç ortak program yok, herkes kendine...” dediler.

BAŞKAN – Evet.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Hayır.

BAŞKAN – Nasıl “Hayır” diyorsunuz Hocam.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Yazılı bir yönergesi ve yönetmeliği var.

BAŞKAN – Hayır. Herkes “Kendimiz yapıyoruz programı.” dedi. Hocam da diyor ki “Tam tersi. Olur mu? Ortak programları var.”

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Bakın, içeriğinde, uygulamada değişiklikler yapabilirler ama ortak programı var.

BAŞKAN – Ortak başlıklar...

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Necati Bey, buradasınız, ortak bir programa, uyum programından itibaren... Ama örgün eğitim değildir, o başka.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Bilim sanat merkezlerinde, o anlamda Hocamın söylediği gibi, yani ortak bir programı, çerçeve programı var. Ama şu...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Çerçeve...

BAŞKAN – O zaman, arkadaşlar...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Programın içerisinde müfredatın hazırlanmasıyla ilgili BİLSEM’ler arasındaki farklılıklar tabii ki var ama ortak programımız var.

BAŞKAN – Hocam, biz altı tane, yedi tane bilim sanat merkezi geçtik. Hepsinin söylediği “Bizim ortak bir müfredatımız ve şeyimiz yok.” Bizim kulaklarımız duydu, kayıtlara geçti. “Ama” diyorsunuz da amacı bu, gördüğümüz yer bu.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – İlk gelen çocuk uyum programından geçiyor.

BAŞKAN – O var.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Demek istediğim o.

BAŞKAN – Onlara demiyoruz.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Bilgisayar atölyesi de var, matematik şeyi de...

BAŞKAN – Hüseyin Bey, aldınız cevabı?

Üstün yetenekli ve zekâlılarla ilgili herhangi bir özel şey yok, program yok, çalışma yok.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Ama çerçeve var!

BAŞKAN – Hayır, hiçbir şey yok.

Arkadaşlar bir dakika, yanlışa reddedelim çünkü kayıtlarda kafa karışacak.

Tülay Hanım sorusunda çok net bir soru vardı çünkü daha önce bize özel eğitimle gelen arkadaş öyle bir şeyden bahsetti ki yüzücüler Millî Eğitimde yetişiyor, öyle değil mi? Yanlısam düzelttin. Hatta bize çok anlamsız geldi. “Niçin yüzücüleri siz yetiştiriyorsunuz? Niye yapıyorsunuz? Bu Spor Bakanlığının işi.” dedik. O öyle bir şey söyleyince bizim kafamız karıştı tabii, Talim Terbiye bu işin neresinde diye.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Orada bizim spor liselerimiz var.

BAŞKAN – Sizin dediğiniz daha mantıklı. Yani iki saat sporla spor dehaları keşfedilmeyeceğine göre, mevcut olanın, dediğiniz gibi bir spor alanı olarak geçirilmesi. Tamam mı?

Cevaplanmayan soru kaldı mı? Kalmadı.

Hocam, sizin de içiniz rahat olsun. Bilim sanat merkezlerinde dediğiniz başka bir şey, yani ilk geliyor, o aşamada, o ondan başka bir şey konu olarak, bir kimyada ortak çalışma yok, müzikte de yok, fizikte de yok, oradaki öğretmenin kabiliyeti, kapasitesi. Üstelik oradaki öğretmenlerimiz de zaten Millî Eğitimin içinde, altı ay önce, bir sene önce bir başka okulda fizik, kimya öğretmeni olarak çalışan arkadaşlar. Yani orada bir espri, bir şey çıkmadı, görmedik biz orada.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Program yok deyince, sanki rastgele sanki bir eğlence merkezi gibi. Necati Bilgiç arkadaşımız BİLSEM’lerden sorumlu kişi olduğu için o cevaplarsın dedim. Yani yanlış bilgi aktarımı...

BAŞKAN – O zaman BİLSEM’ler sorunlu.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – BİLSEM’ler o zaman sürekli, her gün açılmaması lazım.

BAŞKAN – Açılmayacak zaten Hocam.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Yeni BİLSEM’ler açılıyor.

BAŞKAN – Açmayacaklar zaten.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Üstün yetenekli çocuklara şu an uygulanan en yaygın merkez o.

BAŞKAN – Yok Hocam, şu anda yaygın ama ülkeye yarar hiçbir şeyi yok.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Başkanım, demek ki ben geç gelmemişim. Demek ki aynı şeyi düşünüyoruz.

BAŞKAN – Hayır, geç geldiniz efendim!

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARIP – Sayın Başkanım, izninizle bir şey ifade edebilir miyim.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Yanlış anlaşılma var Sayın Başkan.

BAŞKAN – Niye yanlış olsun canım! Gördüğümüz, idrak ettiğimiz bir şey var. Yani siz içinde olabilirsiniz, taraf olabilirsiniz, buna saygı duyarım ama başarısız bir şeyi de başarılı diye göstermekle ilgili bir zorlama yapamam, kusura bakmayın.

Mustafa Bey, buyurun.

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) – Sayın Başkanım, bir iki soru sormak istiyorum. Bunlar belki sizin birimle ilgili olur, olmaz, bilemiyorum yani tam şeyini ama konuşmalardan şunu anladım: Millî Eğitim Bakanlığı bünyesindeki birimler arası koordinasyonsuzluk ön plana çıkıyor gibi gözüküyor. Buna katılıyor musunuz? Yani siz bir müfredat hazırlıyorsunuz, bunun uygulanmasıyla ilgili, uygulanamıyorsa, sizin orada önerileriniz, tavsiyeleriniz ne oluyor? Bunu öğrenmek istiyorum, bu bir.

İkincisi, Talim ve Terbiye olarak sizin hazırladığınız müfredatın uygulanması noktasında, gelişmiş ülkelerdeki üstün yeteneklilerle ilgili uygulanan programları inceleyip Türkiye’ye bir model olarak bugüne kadar önerdiniz mi? Önermediyseniz, bu kimin sorumluluğunda? Önerdiyseniz, yürümüyorsa nasıl bir müdahaleniz oldu veya tavsiyeniz oldu? Bunu öğrenmek istiyorum.

Bir diğer konu, müfredatınızın uygulanabilmesi için öğretmenlerin yetiştirilmesi konusunda, yani üstün yetenekli öğrencilere hitap edecek öğretmenlerin Türkiye’de yeterli olmadığını hepimiz biliyoruz. Bu anlamda, YÖK ile bir iş birliği konusuna gittiniz mi veya bir tavsiyede bulundunuz mu?

Bir diğer konu, siz üç yıldır şeyde görev yaptınız. Herhâlde Başkanlık noktasında... Türkiye’deki ramlar üstün yetenekli öğrencileri seçmeye veya o çocukları yönlendirme noktasında yeterli midir, değil midir?

Bir diğer konu, daha önceki bazı kurumlardan gelen arkadaşlarımızı, hocalarımızı dinledik. 1974 yılında Amerika Birleşik Devletleri’nde başlayan viskar testi hâlâ ülkemizde standardizasyonu olmadığı için aynı yöntem uygulanıyor. Bu noktada, sizin, ülkemize bir projeksiyon sunma göreviniz var mı, yok mu Talim ve Terbiye olarak? Niye bunun standardizasyonu gelişmemiştir? Sorumlusunuz, değilsiniz, bilmiyorum ama en azından Talim ve Terbiye olarak Türkiye’nin eğitim müfredatının hazırlanması yönünde bir tavsiyeniz oldu mu, olmadı mı? Bunları öğrenmek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun.

DİLEK YÜKSEL (Tokat) – Öncelikle teşekkür ediyorum ben de yaptığınız sunumdan ötürü.

Mustafa Ataş Vekilimize ilaveten bir şey ekleme istiyorum. Öğretim materyalleriyle ilgilenirken, aynı zamanda öğretmenlerin, yani rehber öğretmenlerin çalışma tarzı ve stili konusunda Talim ve Terbiye Kurulu olarak tavsiye niteliğinde kararınız var mı? Eğer bu anlamda yetkili mercilerden biriyse, rehber öğretmenlerin önemini hem üstün yetenekli çocuklarda hem dezavantajlı kesim çocuklarda, yani tacize, suiistimale vesaireye maruz kalan çocuklarda da rehber öğretmenlerin ne kadar hayati önem arz ettiğini yaşadığımız olaylarda görüyoruz. Bu anlamda, rehber öğretmenlerin sadece kendilerine gelen çocuklarla alakalı değil, okullarında

sürekli tarama yaparak, bu anlamda hem üstün yetenekli çocukların tespitinde hem de probleme ya da siiiistimale maruz kalan çocukların tespitinde görev almasının önemli olduğuna inanıyorum. Bu anlamda, ilave bir tavsiye kararınız var mıdır? Onu da öğrenmek istiyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Peki, Sayın Başkanım.

Şimdi, koordinasyon konusunda bizim bugüne kadar yaptığımız çalışmalarda da Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı programların hazırlanmasında, programların uygulamaya geçirilmesinde, yeni programlarla ilgili eğitiminde hatta öğretmenlerin eğitiminde ilgili birimlerle her zaman koordineli bir biçimde çalışıyor ve bu anlamda da belki biraz da icranın içine de giriyor zaman zaman, özellikle ilgili genel müdürlüklere destek sağlanması gerektiğinde.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Koordinasyon yok.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Çünkü biz sürekli olarak diğer birimlerle birlikte çalışıyoruz ve biz, çalışma sistemimizde de zaten Kurul gündemine aldığımız bütün konuları dahi en azından bir hafta öncesinden bütün birimlere duyuruyoruz.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Hocam, yani yanı başınızda olduğum için söylüyorum. Bizim Komisyon Başkanımızın “Ben bu işin içine girdiğimden beri hiç koordinasyon göremedim.” diye bir yakarışı var. Bunun için de söyleyeyim araya. Yani “Ben hiç böyle koordinasyon görmedim” dedi. Yani ters düşmeyiniz diye söylüyorum.

Sayın Başkan, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Bir şey anlamadım.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) - Ben aracı olayım.

Genel Müdürün sözünden dolayı Başkan bunu söylemişti. Yani Genel Müdür “şunu yapıyoruz, bunu yapıyoruz” dedi siz de “Bizim haberimiz yok.” dediniz, Başkanım onun için söylemişti.

Başkanım, bu görevi tamamladım!

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu anlamda, bir genel müdürlük bağımsız bir şey yapıyorsa icra ile ilgili tabii ki ama bizim karar alanımıza ve danışma alanımızı ilgilendiren bir konuya biz bunu birlikte çalışıyoruz.

Dünyadaki uygulama örnekleri, elbette ki Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının görevlerinden birisi de dünyadaki uygulama örneklerini izlemek ve gerekli stratejileri ilgili birimlerle birlikte oluşturmak. Bu anlamda biz şu anda burada kullandığımız grafik dâhil olmak üzere, biz dünyadaki eğitim sistemlerinde ne tür uygulamalar olduğunu, buna üstün yetenekliler de dâhil olmak üzere, bunların izlemesini yapıyoruz ve bunlarla ilgili zaman zaman raporlar hazırlıyoruz diğer birimlere ve Bakanlığımızın üst düzey yöneticilerine de sunular da yapıyoruz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bu konu dâhil mi? Yani üstün yetenekli çocukların durumuyla ilgili raporun hazırlanıp ilgili birimlere sunduğunuzu mu söylüyorsunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, bu konuyla ilgili genel müdürlükle bizim şu anda bir çalışmamız olmadı, onu açıkça söyleyeyim.

BAŞKAN – Yani üstün yetenekli olanlarla ilgili diyorsunuz değil mi? Daha önceki arkadaşta var mıydı, Ruhi Bey’de var mıydı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ben 2006-2012 arasında Bakanlıkta değilim, öğretim üyesi olarak görev yaptım.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Sorumlu kişi var mı? Bu üstün yetenekli çocukların müfredatıyla ilgili, ilgili kişi var mı? Yani Kurul üyelerinden, başkan yardımcılardan, komisyonlardan şu ana kadar sorumluluk yüklenmiş... Çünkü bu bir uzmanlık işi. Yani bu konudaki hazırlanan bir programı herhangi birisine gönderemezsiniz. Bununla ilgili sorumlu birileri var mı?

BAŞKAN – Ortalıkta bir sürü çalıştaylar yapılıyor, paneller yapılıyor, bakanlar üniversitelerin yaptığı konferanslara gidiyor yani ortalık da kaynıyor.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Bir bilgilendirme var mı? Ona bir bilgi...

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Kendiliğinden bir şey oluyor sanki.

BAŞKAN – Ama orası başkan Hocam, şimdi. Sen bilgi veriyorsun ama başkan orada.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – İlk kuruluşunda...

BAŞKAN - Hocam haklı olarak burada telaşlanıyor.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Ama olanı bilmek lazım.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ama yoksa telaşlanmasın boşu boşuna yani.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – “Yok” demeyelim de önce dinlerseniz...

Şöyle bir şey var: Genel müdürlüğün kurulduğu dönemde Özel Eğitim Daire Başkanlığı altında üstün yetenekliler şubesi ayrıdır.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Genel Müdürlükte, bizde yok.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Hocam, soru sormadım.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Hayır, şimdi “Var mı?” dediniz de ama Talim Terbiyeye de o birim aktarıyor, Talim Terbiyeye o birim sunuyor.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Sayın Başkanım, usul hakkında bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Biz şimdi Talim Terbiye Başkanımızı dinlemeye çalışıyoruz. Aslında, çok da üzerine gitmemize, sıkıştırmamıza da gerek yok, ne varsa doğru bir biçimde bilgileri veriyor. Biz burada yargılayan bir konumda değiliz, biz tespit yapmak için buradayız. Bu tespiti yaparken de aslında çok önemli bir şeyi tespit ettik. Yani Sayın Başkanımız ne diyor: “Böyle bir program yok, aslında bekleyen de bir program yok.” Biz şimdi bunu duyduktan sonra, biz bu konuyu önemseyen bir heyetsek buradan bir rapor çıkartacağız ve umuyoruz ki siyasi irade bu eksikliği giderici adımlar atar. Biz o adımların atılması için önyak olmaya çalışacağız.

Bilim sanat merkezleri de kurulduğuna göre muhakkak bir şeyler var. Orada Hocamız müdafaa yapmaya çalışıyor ama kâğıt üstünde bir şey olsa bile bizi gördüğümüz...

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Yani kurucu genel müdür olarak konuşuyorum. Rahatsız olmaya gerek yok.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Pardon efendim, bir saniye...

Bizim duyduğumuz, hissettiğimiz ne? Böyle bir şey olmadığı, ortak bir program olmadığı bize söyleniyor. Bu bir eksiklikse bu eksikliğin giderilmesi için şey yapacağız.

Artı, Talim Terbiye Kurulu Başkanı şu an burada yani onun namına sizin müdafaa etme gibi bir yükümlülüğünüz veya öyle bir zorunluluk hissetmeyin, siz de kendinizi yormayınız, yani rahat olun, o yüzden söylüyorum.

BAŞKAN – Tamam Hocam, yormuyoruz zaten.

PROF. DR. NECATE BAYKOÇ DÖNMEZ – Benim konuşmama gerek olmadığını söylediniz, teşekkür ederim ama ben kurucu genel müdür olarak orada bir şube müdürlüğünün olduğunu ifade ediyorum ama birbirimizi dinleyemeyecek kadar tahammülsüzsek ben teşekkür ederim, ayrılmak durumundayım.

İyi çalışmalar diliyorum, sonra katılıyorum Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Hocam.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Sayın Başkanım, izin verirseniz ben devam edebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının çalışma sistematığında de şöyle bir şey var: Talim Terbiye Kurulu Başkanı, Türkiye'nin bütün eğitim konularıyla, hatta bütün alanlarıyla ilgili uzmanlık barındırması, bünyesinde, mümkün değil. Ha, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı bu tür konularda şunu yapar: Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı üniversitelerden, alanındaki uzmanlardan çalışmalar ister, onlara çalışmalar yaptırır çünkü Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının her bir eğitimle ilgili her bir konuda... Örneğin, mesleki eğitimi ele alalım. Mesleki eğitimle ilgili, üstün yeteneklilerin eğitimiyle, özel eğitimin farklı alanlarıyla ilgili, her biriyle ilgili orada bir uzmanlık alanı oluşturması mümkün değil ama bu tür şeyler olduğu zaman ilgili üniversitelerin ya da uzman kuruluşların uzmanlarıyla, üniversitelerle birlikte çalışır ve onlara çalışmalar yaptırır. Bu anlamda, öğretmen yetiştirmeyle ilgili, açıkçası, Talim Terbiyenin görev alanı içinde olan bir şey de yok ama şunu yapar Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı: Öğretmen ihtiyacıyla ilgili, YÖK'le, üniversitelerle birlikte çalışır, ilgili genel müdürlükte birlikte çalışır ama özellikle rehber öğretmenlik konusunda, psikolojik danışma ve rehberlik alanında Türkiye'de ciddi bir eksiklik var. Özel eğitim alanında, buna üstün yetenekliler dâhil olmak üzere ciddi bir eksiklik var ve bu eksikliğin de temel kaynağı bu alanda öğrenci

yetiştirecek lisans düzeyinde, lisansüstü düzeyde eğitim verecek yeterli öğretim üyesi kapasitesinin olmamasıyla ilgili bir sorun çünkü bugüne kadar yüksek lisans, doktora programları son derece sınırlı. Bu alan belki bizim eğitim bilimleri içinde en çok sınırlı kalmış, dar kalmış iki alan olarak düşünebiliriz ve iki alanda da ciddi anlamda sorunumuz var ama bu konuda, bunun artırılması için yine YÖK'le bizim son zamanlarda benim en azından şu görevde olduğum süre içinde görüşmelerimiz var, istişarelerimiz var ve bunun çözümleri için ortak çalışmalar var.

BAŞKAN – Aldınız mı bütün cevaplarınızı Mustafa Bey?

Şimdi, “Öğretmenle alakamız yok” dedi.

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) – Öğretmenle alakasının olmadığını ben bilerek bu soruyu sordum ama Talim Terbiye Kurulu Türkiye'deki eğitim sistemiyle ilgili bir müfredat hazırlıyor. Bu müfredatın uygulanması yönünde Bakanlığa şu andaki öğretmen kadrosunun veya öğretmen kadrosundaki seviyenin yeterli olmadığını gündeme getirerek benim hazırladığım müfredatı uygulayacak bir öğretmen modeline ihtiyaç var. Bu öğretmen modelinin de YÖK tarafından üretilmesi gerekir, ihtiyaç kadar kontenjan ayırması ve yetiştirilmesi gerekir yönünde tavsiye babında söylüyorum. Talim Terbiye Kurulu, millî eğitimin beyni?

BAŞKAN – Beyni mi siniz efendim?

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) – Bütün müfredat sizin tarafınızdan hazırlanmıyor mu?

BAŞKAN – Yani siz dürter misiniz Başkan, anlamaya çalıştığımız bu. Kim, kimi dürter? Bakan mı Talim Terbiyeyi dürter? Yani nedir gerçekten anlamakta güçlük çekiyoruz. Bu, Başkanla doğru orantılı bir şey mi? Bir hata varsa Talim Terbiye kendiliğinden hareket edebilme ve Bakanlığı dürtme, itekleme gibi bir vasfı, sorumluluğu, var mı böyle bir şey?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Yasal olarak şu anda yeni düzenlemeyle bu bize verilmiş bir görev. Bizim İzleme ve Değerlendirme Grup Başkanlığımız var. İzleme ve Değerlendirme Grup Başkanlığı uygulamalarla ilgili, sistemin performansı ile ilgili diğer birimlerdeki izleme ve değerlendirme grup başkanlıklarıyla birlikte çalışmalar yapar, bu tür uygulamalarda eğer sorunlar varsa bunlarla ilgili tespitler yapar.

MUSTAFA ATAŞ (İstanbul) – Hocam, konumuzun biraz daha besleyicisi olması açısından şunu sormak istiyorum. İlkokulda başlayan bir İngilizce veya yabancı dil eğitimi o ilkokul, ortaokul, lise bittikten sonra üniversiteyi dahi bitiren bir çocuk yüz tane öğrenememişse, eğer İngilizceyi kendi derdini anlatacak veya anlayacak kadar kelime öğrenememişse burada bir sakatlık yok mu? Bu, Talim Terbiye Kurulunun görevi değil midir bu sistemi yeniden gözden geçirip bu sistemi oturtmak? Bunu diğer bütün dallara oturtabilirsiniz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kesinlikle Talim Terbiye Kurulunun görevidir.

BAŞKAN – Sıkıntılarımızdan en çok şey yaptığımız işin sonunu, sorumlusunu bulamıyoruz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kesinlikle Talim Terbiye Kurulunun görevidir bunu yapmak.

BAŞKAN – Hocam, sıkıntımız, sancılarımız şu: Yani soruları soruyoruz, her konunun hatalı olduğunu buluyoruz da sorumlu olduğunu bulamıyoruz. Bakın, ben iki komisyondadır sayın bakanları çağırıyorum komisyonlara çünkü sağında genel müdürüyle geliyor, solunda genel müdürüyle geliyor biz istediğimiz yere varamıyoruz ve sorumlu bulamıyoruz. Burada da bir sorumlu arıyoruz ki kimdir, Talim Terbiye midir, başka genel müdürlük müdür? Gerçekten kafamız karmakarışık. Onun için de arkadaşların soruları detay gibi gelse bile çok doğru sorular, bizi doğru bir yere götürmeye çalışıyor.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Sayın Başkanım, çok açık bir biçimde şöyle ifade edeyim: Üstün yetenekli ve üstün zekâlı çocuklarla ilgili yapılacak çalışma biz ancak ilgili genel müdürlüğe şunu söyleyebiliriz: Bu konuda çalışma isteriz, bu konuda onlarla istişare ederiz, bu konuda onlarla oturup ne yapılacağını tartışabiliriz ama çalışmayı yapacak olan onlardır ve yine değerlendirme için bize getirecek olan ilgili genel müdürlüktür.

BAŞKAN – Çalışmadan kastınız ne?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Çalışmadan kastım şu Sayın Başkan: Örneğin, üstün yetenekli, üstün zekâlı çocukların tespitiyle ilgili bir araç geliştireceksek ve bunu okullarımızda kullanacaksek bu çocukların yetiştirilmesiyle ilgili, eğitimiyle ilgili bir program hazırlanacaksa bu programın hazırlanma sürecini yürütecek olan Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı değildir. Bunu biz zaman zaman üstleniriz, üstlenme sebebimiz de şudur: Eğer ilgili genel müdürlüğün bu konuda kapasitesi yeterli değilse, ilgili genel müdürlük bu işi yürüttüğünde teknik olarak oradaki uzman açısından, personel açısından bu işin daha sorunlu olacağını görürsek istişare ederiz, bazen bunu biz üstlenebiliriz. Şöyle ifade edeyim: Örneğin, mesleki teknik eğitimle ilgili

programları biz hazırlamayız çünkü mesleki ve teknik eğitim çok dar bir alanda bir meslek eğitiminden söz ediyorsunuz, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının bu konuda uzmanının olması söz konusu değil ama eğer çok temel alanlardan söz ediyorsak, örneğin, hayat bilgisi programından söz ediyorsak bu programın hazırlanması konusunda Bakanlığın hiçbir biriminde Talim Terbiye Kurulu Başkanlığında olduğu kadar deneyim ve birikim yoktur. Dolayısıyla, bunu Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı üstlenebilir ama mutlaka ilgili genel müdürlükten de buraya katılım olur, onlarla birlikte yürür ve nihai olarak yine ilgili genel müdürlük tarafından şekillendirilir ve karar için Talim Terbiye Kurulu...

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Olmasa da olur gibi bir sonuç çıkıyor burada ortaya.

Yani neyse sorsun da ben sonra devam edeceğim.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bir kendi bilgimi yani hissettiklerimin doğru olmadığını belki soruyor olmuş olayım.

Belki kâğıt üzerinde böyle değil ama Sayın Başkan, şu ana kadar Talim Terbiyenin fiiliyatta yaptığı şey şu: Bir müfredat hazırlandığı zaman veya müfredatta bir değişiklik yapılırsa, örneğin eğitimle ilgili yeni bir reform diyeyim, müfredat değişikliği yapılacak olur ise Talim Terbiye bu çalışmanın muhakkak içerisinde hatta merkezinde oluyor. Diyelim ki müfredat çıkıyor, o müfredat çıktıktan sonra ona uygun araçların geliştirilmesi, örneğin ders kitabı yazılacak. Ders kitabını Bakanlık yazmıyor ki ders kitabını yazan işte yayınevleri var. Diyelim ki o kitabı ben yazdım, siz yazdınız, bunun okutulup okutulmamasına karar vermek için müracaat edilen yer Talim Terbiye Kurulu. Talim Terbiyeye müracaat ediliyor ve Talim Terbiye de şu ana kadar genellikle daha çok denetim görevi üstlenerek onun müfredata ne kadar uygun olup olmadığını uzmanları vasıtasıyla denetliyor, onaylıyor veyahut onaylamıyor. Yani Talim Terbiyenin şu an eğitimde bir reform, yenilik, yeni bir yaratıcı yaklaşımdan ziyade var olan müfredata uygun olan araçların denetlenmesi, “Bu, eğitime uygundur, okutulabilir.” kararı verip vermemesi hususunda daha aktif olduğudur. Eğer, biz şu an üstün yeteneklilere, üstün zekâlı gençlere dönük hem bunların tespitine dönük hem de diyelim ki bunlar tespit ettik, bir programın da eksikliğinden bahsediyoruz. Belki bir program hazırlanacak. O program şunu içerecek: “Bu çocuklara şu okutulur, şu kadar saat okutulur, şunlardan hiç bahsedilmez, şu konular özellikle incelenir.” Konuların başlıkları bile verilecek sonra bunu gene büyük bir olasılıkla özel sektör bu programa uygun ders kitabı hazırlayacak, kimisi yardımcı kitap hazırlayacak, kimisi eğitim CD’si, eğitim materyalleri, değişik olabilir, İnternet üzerinden çalışabilecek, stokları hazırlayacak ve o sonuçta Talim Terbiye ona diyecek ki diyelim bizim hazırlayacağımız bir kitabı...

BAŞKAN – gibi diyorsunuz. Yani dışarıdan gelecek...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – ... tam anlamadığım için sordum ama bir gün bu olursa inşallah olsun diye uğraşıyoruz ama o zaman, üstün yeteneklilerin eğitimine dönük kitap veya demin bahsettiğim eğitim materyalleri hazırlandığı zaman buna “evet” veya “hayır” diyecek tek merci, tek makam Talim Terbiye Kuruludur. Eğer, Talim Terbiye Kurulu içerisinde bu konuyla ilgili uzman yoksa ki, var olduğunu zannediyoruz, yoksa da ona göre uzmanlar alacak.

BAŞKAN – Var mı yok mu Başkanım?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Üstün yetenekliler uzmanı yok bizde.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – O zaman onu oluşturacak ve bize o müfredata uygun hazırladığımız materyalleri sunduğumuz zaman Talim Terbiye...

Benim sorum şu: Bu dediklerime katılıyor musunuz?

BAŞKAN – Buyurun Başkanım.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şöyle, şimdi, bir: Talim Terbiye Kurulu, evet, bunun nihai olarak karar mercisi fakat Talim Terbiye Kurulu mutlaka her derse ilgili devlet kitabı yazılır -yani sadece özel sektör değil- bunların bir kısmını Talim Terbiye Kurulu kendisi yazdırır ki, mutlaka akademisyenler ve öğretmenlerden oluşan bir komisyon marifetiyle olur bu. Özel sektör kitap yazar, doğrudur fakat Talim Terbiye Kurulu her zaman şunu beklemeyiz: Bir genel müdürlük bir program hazırlayacak ve program gelecek diye bunu beklemeyiz. Örneğin, şu konuyla ilgili olarak yaklaşık bir buçuk ay kadar önce bizim fen liselerimiz ve genel liselerimizin programlarıyla ilgili çalışmış çeşitli üniversitelerden bir akademisyen grubuyla biz şöyle bir çalışma yaptık: Evet, burada çok farklı yetenekte... Bunu genel müdürlük yapmadı, genel müdürlükle biz istişare ettik, genel müdürlükten ilgili kişileri de buna davet ettik ama buna öncülüğü biz yaptık. Biz dedik ki: “Peki, bu çocuklara bu farklılaştırılmış eğitimi nasıl verebiliriz?” bununla ilgili bir çalışma yapmalarını istedik ve o çalışmayı bu akademik gruptan biz bekliyoruz şu anda. Şimdi, burada Talim Terbiye Kurulu Başkanlığının yaptığı şey, genel müdürlükten bir hazırlık yapmasını beklemek değil. Burada biz öncülük yapıyoruz, burada biz

rehberlik yapıyoruz ama nihai olarak o programın bize geleceği yer o ilgili genel müdürlüktür. Hukuken de usulen de olması gereken nihai olarak onların bunu bize getirmesi ama bu süreçte böyle bir ihtiyacı gördüğünde Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı, böyle bir tespitte bulunduğu oturup hiçbir şey yapmadan beklemez, bunun için girişimde bulunur, bunun için çalışmalar başlatır, ilgili genel müdürlüklerden bununla ilgili çalışma yapmasını isteyebilir ve bunları yapıyoruz.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bu anlattıklarınızdan çıkan hava, yani bir eksiklik var mı? Siz şu an için ne görüyorsunuz ve “Böyle bir çalışmayı başlatabilirim.” diyor musunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – İsteyebiliriz tabii.

HÜSAMETTİN ZENDERLİOĞLU (Bitlis) – Hocam, bu izleme ve değerlendirme Talim Terbiye Kuruluna ait değil midir? Şimdi diyorsunuz, bir kitap basılacak, belki o kitabı sizin izninizle bu yayınlanıyor mu? Peki, bu üstün yetenekli çocuklarla ilgili böyle bir yasal prosedür bugüne kadar, yani yirmi yıldır deniliyor, değil mi? Bu yirmi yıl süre içerisinde şu ana kadar yasal bir prosedür oluşturulmamış mıdır? Herkes kendi başına mı hareket ediyor yoksa herkes işte “Benim okulumda birkaç tane öğrenci var. Ben onları alıp diğer bir öğretmen grubuyla onları biraz daha ilerleteyim mi?”

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – İzleme ve değerlendirme bizim bu alanda değil, başka alanlarda zaman zaman yaptık ama hukuki olarak daha önceki bizim mevzuatımızda 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’ye kadar Talim Terbiye Kurulu Başkanlığına verilmiş bir görev değildi ama şu anda 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’yle birlikte ilgili bütün genel müdürlüklerde, icra birimlerinde olduğu gibi, bizde bir izleme, değerlendirme birimi var ve bu birimin görevi de sistemin özellikle müfredatlar bazında, öğretim materyalleri bazında performansını izlemek ve gerekli stratejileri geliştirmek.

BAŞKAN – Ahmet Hocam, buyurun.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Sayın Başkanım, değerli arkadaşlarım; Millî Eğitim Bakanlığı hem öğrencinin çokluğu, personelin çokluğu sebebiyle bu büyük, biraz da hantal yapı üstün zekâlı çocukların tespiti, eğitimi konusunda herhangi bir sorumluluk, görev üstlenmemiş bugüne kadar. Bu komisyonla bundan sonra bu belki, sayın vekilimin dediği, bir kanunda, bir yönetmeliğe, düzene kavuşacak. Bunlar bilinmiş, dünyada çünkü örnekler olduğu için işte fen liseleriyle nasıl tespit edilir? Sınavlarla, en üst puan alanlar yani çocuğun matematiği, fiziği, sayısalı, sözel tespit edilmiş. Bunun yeteneklerinin belirlenmesi, yeteneklerinin geliştirilmesi diye bir sistem yok Türkiye’de. Kendiliğinden gelişen, vatandaş çocuğunun zeki olduğunu görmüş, yetişememiş, etrafa saldırmış, İstanbul’da vakıflar başlamış yerler açmaya, sonra bu bilim sanat merkezleri devlet tarafından son zamanlarda açılarak içindeki öğretmenler bile ne yapacaklarını bilmeden kendiliğinden kurallar, yönetmelikler, uydurma şeylerle bir iş yapıyor olmak, o çocukları yetiştirmeye çalışmak adına bir koşuşturma içerisindedir. Talim Terbiyede de böyle bir şey yok. Bu şimdi bundan sonra, bu Komisyonun kurulmasıyla belki Türkiye’de dillendirilmeye, yüksek sesle konuşulmaya başlanan önemli bir konu. Dileğimiz, bundan sonra bunlara el atılır. Tabii, Talim Terbiye müfredata uygun olup olmadığına, müfredatın, millî eğitimin temel kanununa uyup uymadığına karar verdiği gibi bu verilen kararların verimliliğinin tespiti noktasında da gereken çalışmayı yapmadı, uzun yılladır yapmadı. Yani millî eğitimde matematikte seviyemiz nedir? Bu seviyenin geri kalmasının, başarının düşüklüğünün sebepleri nelerdir? Bunun artırılması için neler yapmalıyız İngilizcede olduğu gibi? Böyle bir çalışma da yoktur, sadece istatistik rakamlar vardır. İşte, ha gayret bir daha ertesi yıl öyle bir gayret, özen gösterilir ama bunu sistematik, prensip dahilinde kalıcı, kurumsal bir metotla bu tespitler maalesef ülkemizde yapılmamış. Yani eğitimde bu anlamda köklü bir bilimsel, böyle her gelen bakana göre değişen değil, değişmeyecek bir yapıya ihtiyaç var.

Bir de Bakanlığın bu personellerinin sık sık değişmesi bir hafıza kaybına da sebep oluyor. Beş yıl önce gönderilmiş bir teklif kaybolmuş. Yani nasıl kaybolur? Burada bulunması gerekir, bu tekliflerin değerlendirilmesi gerekir ama maalesef oluyor.

BAŞKAN – Hocam, sizin itirazlarınız varsa itirazlarını düşebilirsiniz konuşma sonunda.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bunun için Talim Terbiyeyle birlikte bütün kurumların önce... Bir defa, Talim Terbiye çocuğu tespit edemez. Bunun belirlenmesi lazım çocuklar okullara gelmeden önce. “Okula geldiğinde üstün yetenekli olup olmadığını hepsini araştıramayız.” diyorlar. Evet, hepsinin araştırılması lazım. Ben eğitim almışım, çocuğumu tespit etmişim, götürüyorum şu an. Hatta, benim çocuğum zeki değil, fazla zeki değil ama öyle bir eğitim alsın diye çocuğumu özel kurslara gönderiyorum, özel dersler aldırıyorum, piyasada dolaşan soruları aldırıyorum, o sorularla sınavı kazandırıyorum, ite kaka çocuğu üstün zekâlıymışçasına bir yarışın içerisine sokuyorum.

BAŞKAN – Aslında, bu Komisyonun görevi değil ama dediğin gibi, buradan bu Talim Terbiye ve Millî Eğitimin dikey ve yatay ilişkilerine kesine dikkat çekmemiz lazım.

Sorunuz ne Hocam?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Sorum, bütün bunların yapılması adına, Talim Terbiyenin denetim görevinde bulunduğunu ifade ettiler. Bizim bu çalışmamızın...

BAŞKAN – “Denetim” derken orayı anlamadık ama “denetim” değil, danışma çünkü müfettişlik ayrı bir şey değil mi?

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Hayır, o anlamda denetim değil.

BAŞKAN – “Onaylama olarak” diyorsunuz.

AHMET DURAN BULUT (Balıkesir) – Bu müfredatın başarısının tespiti, başarısızlığın tespiti, kararların takibi...

BAŞKAN – Var mı öyle bir göreviniz Başkanım.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Denetim görevimiz yok.

BAŞKAN – Test etme, sonuçları alma, değerlendirme...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bunu bizim İzleme Değerlendirme Grup Başkanlığımız, izleme değerlendirme birimimiz, ilgili genel müdürlüğün, örneğin temel eğitimde ilkököl ve ortaokulda temel eğitimde ilgili genel müdürlüğün izleme değerlendirme birimiyle koordineli olarak yapar ve öneri geliştirir ama çalışmayı yapacak olan...

BAŞKAN – Yapar, canı isterse yapar, aklına gelirse yapar, keyfi tutarsa yapar, o birimin müdürüyle kafası anlaşmışsa yapar, derdi varsa yapar ama yapmazsa kim buna...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Onu izlemek ve değerlendirmek o genel müdürlüğün izleme ve değerlendirme biriminin işidir.

BAŞKAN – Tamam.

Buyurun Hocam.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Şimdi, bir iki şey sormak istiyorum: Öncelikle, Talim Terbiye Kurulunun üye yapısında son dönemde Talim Terbiye Kurulunu daha da Bakanlığa bağlı kılaacak birtakım değişiklikler meydana geldi, yani üye yapısında bir değişiklik oldu, daha Bakanlık ağırlıklı bir kurula dönüştü. Şimdi, Talim Terbiye Kurulu bir zamanlar gerçekten kurulmuş, fonksiyonu olan bir kurul fakat nedir misyonu? Danışma kurulu. Danışma, danışmanlık aslında çok önemli bir misyon ama bizim ülkemizde “danışman” dediğin zaman danışılacak yer değil de sana tabi olan, senin emir ve buyrukların doğrultusunda işlev gören kurum, kurul ya da kişi anlaşılır ne yazık ki. Dolayısıyla, bugün itibarıyla baktığımızda, Talim Terbiye Kurulu ana misyonu olan danışmanlık misyonunu yerine getiren bir kurul olsa belki bütün bu sorularımızın sorumlusu olarak da Talim Terbiye Kuruluna birtakım şeyler sorabiliriz ama böyle değil. Böyle olmadığını görüyoruz, biliyoruz. Talim Terbiye Kurulu ağırlıklı olarak Millî Eğitim Bakanlığının güdümünde, Millî Eğitim Bakanlığının istekleri doğrultusunda inceleme yapan koordinatör, aracı bir kurul konumunda. Dolayısıyla, kurumların yerini ve misyonunu... Dolayısıyla, yani Talim Terbiye Kuruluna soru yönelttiğimiz zaman reel durumu da tespit etmemiz lazım ki ne boşu boşuna aşırı yük yükleyelim çünkü zaman içinde birtakım değişimler sonucunda şu anda Kurul, Millî Eğitim Bakanlığının istekleri doğrultusunda koordinasyon görevi yapan ve kendi yetkilerini minimize etmiş olan bir kurul. Eğer böyle olmuş olmasaydı şu anda bütün dünyada öne çıkan işte üstün yeteneklilik gibi cevherleri, değerleri ortaya çıkaracak, değerlendirecek birtakım hazırlıkları kendiliğinden başatabilirdi, kendisine Millî Eğitim Bakanlığının talebi olmaksızın ama misyonu değişmiş, bunu anlayalım. Mesela, bir müfredat, bir program üretildiğinde bu programın çağdaş dünya doğrultusunda, işte çocukların zihnini, aklını geçmişe değil de geleceğe yönlendirecek fütürolojiyi esas alan, üstün yeteneklileri de kavrayan bir şeyler yapardı ama değil. Yani yapmıyor, yapmadığından dolayı da suçlayamıyoruz çünkü kurulların misyonu değişiyor zamanla. Sadece işte Bakanlığa bağlı, adı “danışma kurulu” olan ama aslında tabiiyet ilişkisini sürdüren bir kurula dönüşüyor. Dolayısıyla, doğru tespit yaparsak doğru soru sorarız diye düşünüyorum. Bugüne kadar da üstün yeteneklilerle ilgili bir çalışmanın olmamasının sorumlusu bence Talim Terbiye Kurulu değildir Millî Eğitim Bakanlığının.

BAŞKAN – “İğri” dediniz mi iş karışıyor Hocam, “İğri” dediğiniz yerde gidiyor.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Niye?

BAŞKAN – “İğri” kim?

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Tabii ki Millî Eğitim Bakanığıdır esas sorumlu. Her kurulun başındaki kişi sorumluluğu üstlenir, yüklenir çünkü o, altını çalıştıracak olan, o doğrultuda hizmet üretimine imkân verecek olan yetkilere sahip kişidir, sorumluluğa da sahiptir, yetkiye de.

BAŞKAN – Çok kısa sorun ne olur, ben de soru sormak istiyorum artık.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Tamam, ama şuna şey yapmam lazım.

Şimdi, Nur Hanım haklı, birçok konuda bir sıkıntı var ama, cümleye şey başladığınızda, “Talim Terbiye Kurulu üye yapısı değişti, daha önceki özelliğini yitirdi.” dediğinizde, biz Talim Terbiye Kurulu, sistem bugüne kadar çok iyi işliyordu, belli bir noktada kesildi gibi anlaşılır.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Onu ona bağlamadım. Daha da tabii oldu anlamında söyledim.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Sistemin bir yerde sıkıntısı var.

Hocam, biraz önce bahsederken, görev alanı içerisinde, yani bir ekip yok, ekibin olmaması çok güzel, çünkü sizin ekibiniz tüm Türkiye’deki tüm üniversiteler her şeyden önce ya da bilim adamları ve kurumlar. Böyle bir ihtiyaç duyulduğunda bu konuyla ilgili toplantılar ve çalıştaylar yaparız dediniz. Yani konumuz üstün yetenekliler olduğu için onu soruyoruz. Böyle bir çalışma, çalıştay yaptınız mı?

PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, ben altı ay önce geldim.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yani sizin şahsınıza sormuyorum, ama daha önce herhangi bir çalışma...

BAŞKAN – Hayır, yapamaz zaten yapısı müsait değil böyle bir çalıştay yapmaya.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ama yapabiliriz diyor.

BAŞKAN – Hayır, Bakanlık olarak yaparsınız, Talim Terbiye olarak nasıl yapacaksınız?

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Öyle söyledi ama...

PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, Talim Terbiye buna öncülük yapabilir...

BAŞKAN – Ha, öyle.

PROF. DR. EMİN KARİP – Biz fikir alabiliriz, üniversitelerle çalışabiliriz.

Yani ben şöyle söyleyeyim. Özel eğitimle ilgili daha geçen hafta üç farklı üniversiteden bir heyetle bir çalışma yaptım, yani bu illa bir sempozyum...

BAŞKAN – Hocam, artık kimseye söz vermiyorum, bütün sözleri ben alıyorum.

Cevabınız var mı o sırada?

PROF. DR. EMİN KARİP – Evet, var, kurulla ilgili izin verirseniz ben kendi görüşlerimi ifade etmek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda kurulun yapısı itibarıyla baktığımızda, akademik, bilimsel bir danışma kurulu olarak, belki de en yetkin dönemlerinden birini yaşadığını söyleyebilirim. Örneğin benim fizikçi kurul üyem CERN’de çalışan bir araştırmacıdır, benim matematikçi kurul üyem, yine yıllarca uluslararası alanda çalışmış, sekiz yıl başka bir ülkede görev yapmış çok yetkin bir matematik eğitimcisidir gibi, bu şeyleri artırabilirim.

Dolayısıyla, hukuki olarak baktığımız zaman, Millî Eğitim Bakanlığı bünyesi içinde Talim Terbiye Kurulu Başkanı ve Talim Terbiye Kurulu üyelerinin atanma biçiminde bir değişiklik söz konusu değil, üçlü kararnameyle atanır ve her zaman Bakan, Başbakan ve Cumhurbaşkanımızın imzasıyla atanır. Yani burada bir değişiklik söz konusu değil. Yetkinlik konusunda da gerçekten çok özenle kurul üyelerimiz belirlenmiş durumda.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum, hiç kimseye sözü kaptırmadan ben bir kapmak istiyorum ne olur.

Şimdi, Hocam, hayatta bürokraside çalışmadığım için, Ankara’ya geldiğimde gördüklerim hep gözlerimi fal taşı gibi, hele konuları çalışırken gördüklerim bir fal taşı gibi açmıştır. Böyle koca koca, hani baktığınız zaman dev gibi görünen, hayatımızın çizgilerini belirleyen kurumların içine girdiğinizde neredeyse bir hiçliğe doğru gittiğini, bu hiçliğin sebebinin de karmaşık, kimin ipinin kime bağlı olduğu belli olmayan, istişarelerden uzak yapıların, maalesef, bizim hayallerimizi gerçekleştirme konusunda yapılar olmadığını görüyoruz.

Şimdi, Talim Terbiye Kurulunu ilk 2007’de ben bir Genel Kurulda topa tutmuşum, hatırlarsınız...

PROF. DR. EMİN KARİP – Hatırlıyorum efendim.

BAŞKAN – Hatta alkış genellikle muhalefet masalarından gelmişti, hani bu kadar da güçlü muhalefetten alkış olur mu iktidar partisine ama, benim orada kim değil, kötü yapanlarla ilgili bir derdim var, babamın oğlu olsa tanımam. Hatta şöyle bir ifade kullanmış: Adamları bir atıyorsun, bekle ki ölsünler. Çünkü ölmeyen değişiklik yapamıyorsun, hantallaşmış, içine kapanmış bir şey.

PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda görev süresi dört yıl.

BAŞKAN – Tabii, bir sürü düşman sahibi oluyorsun, olacak bir iş değil; yürümeyen, düşünmeyen, hareket etmeyen... Yani şöyle bir soru sormuştum hatta: “Yurt dışına gidip ne alıp geliyorsunuz cebinize çok merak ediyorum?” Çünkü hiçbir şey ilerlemiyor okulda, çocukların ilişkilerinde, müfredatta. Daha da ileriye gittim, yani bunları paylaşayım, tecrübedir, “Bu kitapları kim yazar?” diye merak ettim. Bir gece heybemi aldım, kitap yazılan yerlere gittim. Bırakın, ben onlara mektup yazdırmam, kitap yazmayı bırakın, mektup yazdırmam, “Al çocuğum yaz.” diye. Çok affınıza sığınıyorum, gördüğümüz manzaralar. Ben tekrar bir deli oldum, geldim.

Sonra işin içine girdikçe gerçekten muhatap olarak şey bulamıyorsunuz, yani elinize attığınız yerde bir öteki kusurlu duruma geliyor, o zaman da insan ziyan etmek ki bizim amacımız da hiçbir insanı ziyan etmek değil.

Hocam, sağ olsun, gerçekten nezaket gösterdi, çünkü biz zamanında durmadan “seyahattem” , “toplantıdayım” deyip gelmekten imtina edenleri de gördük. Derin bir konu, bir de yenilikleriniz çok fazla. Değişecek, yani her şey muallakta olan bir konu, ama biz de görüyoruz ki bizim de konuşlandıramadığımız bir yer var.

Hep şunu ben merak ederim: Talim Terbiyenin, mesela matematik öğretirken siz bir çocuğa on altı yılda, on iki yılda ne öğretmek istersiniz?

Neden soruyorum bunu? Çünkü şiddet ve çocuk tavırları ile başarı arasında çok doğru bir ilişki var. Çocuğu başarıdan uzaklaştırdığınız süre içinde isyankârlık, şiddet ve suçla itilmeyle yan yana koymuş oluruz, başarı duygusu çok pozitif bir duygu çünkü çocuğun dünyasında. Biz bir şey koyuyoruz çocuğun önüne ve diyoruz ki “Seni ben aklımın bu yettiğine göre başarılı ya da başarısız kılacağım. Sorduğum bu soruya göre seni kazanmış ya da kazanmamış göreceğim.” Kim bu güruh? İşte, biz güruhu diyelim, bir taraf.

Teste giren, taraf olan kim? Çocuk. Bu arada öğrenirken çocuğun orantısız güç ilişkisi olan bir de öğretmeni var. Bütün iş güvenliği, bütün ömür boyu öğretmenlik yapabilme garantisi, bir not gücü, yaş farkı dediğiniz zaman, çocukla öğretmen arasında sınıfa girdiğinizde de öğrenmekle ilgili bir orantısız güç.

Hocam, ne öğretmek istiyorsunuz? Beş işlemler on iki yılı geçerseniz bütün çocuklarımız başarılı olur. Başarı duygusu önemli bir duygu, ama çocuğa uzay matematiği de göstermek isteyebilirsiniz, ama bütün çocukları bunun üzerinden başarılı ya da başarısız görürseniz, bir fecaat olur.

Bununla ilişkili şunu söyleyeceğim: Ben, bu sene yüzde 80 öğretmenin verdiğiniz kitapların kapağını açmadığını biliyorum. Açmadılar kapaklarını. Kendi kızımın biliyorum. “Çocuğum kitap okunmaz mı, ders çalışmaz mı?” “Anne, hiç kitap okutmuyor bize.” diyor. Peki, ne yapıyorsunuz? Sonra sorduk ki evet, öğretmenler o yazdığınız kitapları maalesef kullanmıyorlar. Niye kullanmıyorlar? Çünkü çıktı ve alacakları sonuçlarla ilgili kendisinin de bir eğitim alması gerekiyor, yeniden ders çalışması gerekiyor, bunu yapmak istemiyor.

Çok mu karıştı birbirine? Öğretmenle ilişkili olduğu için birbirine ilişkilendiriyorum. Hocam, demin zenginleştirme programından bahsettiniz. Öğretmen çocuğu fark edecek, ona göre ödev verecek. Gözünü seveyim bize ödev demeyin, ödev lafı duymak istemiyoruz, ödev kırtasiyecilerin yaptığı görev.

PROF. DR. EMİN KARİP – Ödev demiyorum.

BAŞKAN – Hani, dediniz ya, çok doğru aslında, öğretmen görür, kitabını geliştirir, aletini geliştirir gibi, yani onu biraz öğretmene çok bağlı kıldı mı sakıncalı görüyorum.

Yine sorularım var ama.

Buyurun.

PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi, okulda yapılacak bir şey, yani bunu illa okul dışında yapması gerekmiyor, okulda aynı anda bütün çocukların aynı şeyi yapması gerekmiyor. Ben bir birleştirilmiş sınıf öğrencisiyim, birinci sınıfı bağımsız okudum, bir köy eğitimliğinde, ikinci, üçüncü sınıfı birleştirilmiş, dördüncü, beşinci sınıfı birleştirilmiş okudum ve şurada sözünü ettiğimiz, aslında o zenginleştirmeyi pekâlâ sınıf öğretmeni yapabiliyor. Yani burada öğretmene de bütünüyle güvensizlik değil, öğretmenlerimizin elbette ki eğitim alması, bilgisinin, becerisinin geliştirilmesi gerekir, ama buradaki zenginleştirme, bir çocuk bir şeyi zaten yapabiliyorsa, o müfredatta var olduğu için, o kitapta var olduğu için, onu o çocuğa tekrar yaptırmak değil, o çocuk orada başka bir etkinlik yapabilir. Bu ödev değil, o sınıf içinde de olabilir. Yani basit bir oyunda bile çocukların kapasitelerini bir öğretmenden başka kimse gözlemleyemez. Birisine liderlik yaptırırsınız, o çocuk liderlik becerilerini geliştirir, o yönerge verme, o diğerlerine ifade edebilme becerilerini geliştirir, ama diğeri de, ona göre o becerileri daha zayıf olan da bir takımın oyuncusu olarak, bir takımda nasıl diğerleriyle iş birliği yapacağını öğrenir.

Şimdi, bu zenginleştirme dediğimiz şey çok farklı düzeylerde olabilir. Bu bir matematikte ya da bir fen bilimlerinde çok daha ileri düzeyde bilgilerle çalışabilir bir çocuk, ama bir oyunda bile bu farklılaştırmayı yapabiliriz.

BAŞKAN – Peki, Hocam, ne öğretmek istiyorsunuz çocuklarımıza on iki senede?

PROF. DR. EMİN KARİP – Aslında şu slaytla başlamamın bir nedeni vardı ve onun nedeni, bu sorunun cevabının bugün yanlış olmasıyla ilgiliydi. Orada da şunu ifade etmeye çalıştım: Şu anda biz -ki bununla ilgili bizim Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı olarak da, Bakanlık olarak da bir çalışma içinde olduğumuzu da söyledim- bütün çocukların liseyi bitirdiği zaman türev, integral işlemleri yapabilmesini istiyoruz, ama hepimiz şunu biliyoruz ki eğer bütün çocuklar liseye gidecekse, bu çocukların bir kısmı, doğal olarak, normal bir nüfusta bu çocukların bir kısmı türev ve integral işlemlerini hiçbir zaman yapamayacaklar.

O zaman, herkese aynı şeyi öğretme iddiasından vazgeçip, bizim -şu anki Bakanlık olarak bakış açımız bu- bu çocukların yapabileceği... Farklılaştırılmıştan kastettiğimiz şey de bu, yani bir çocuk matematikte daha ileri düzeye gidebiliyorsa, bunun ileri düzeye gidebilmesi için, bizim programımızın bizim öğretim materyalimizin ve bunu uygulayacak şekilde de öğretmenimizin değiştirilmesi.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, ilkokul dördüncü sınıf öğrencisi üniversite birde calculus... dersi alsa, almaya ne zaman başlayacak?

PROF. DR. EMİN KARİP – Bunun, ben, bizim yapımız içinde mümkün olacağını, şu an için, bu yapı içinde mümkün olacağını düşünmüyorum ama daha yapabileceklerimizi düşünürsek, bizim kendi okulumuz içinde yapabileceklerimiz var ve bunları planlayıp bunları gerçekleştirebiliriz.

BAŞKAN – Onlar sanıyorum, üniversitenin vereceği...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Ben...

BAŞKAN – Yok, ben söz hakkımı vermiyorum, kesinlikle sonuna kadar kendim kullanıyorum, ondan sonra...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yok, şu konuyla ilgili bir şey soracağım.

BAŞKAN – Hayır, ben soracağım artık, yeter.

Şimdi, Hocam, tekrar, soruyu tekrarlayayım. Biz bir şeyi belirliyoruz, buna müfredat diyoruz, yani çocuğa ne öğreteceğimize karar veriyoruz, buna Talim Terbiye karar veriyor. Burada genel müdürlük falan yok değil mi?

PROF. DR. EMİN KARİP – Şöyle var, genel müdürlükten bize gelir program.

BAŞKAN – Bizim çocuklarımızın on iki senede ne öğreneceğini, tarihte hangi tarihi öğreneceğini, ne kadar süreyi öğreneceğini, matematikte hangi düzeyde matematik öğreneceğinin kararını siz mi veriyorsunuz?

PROF. DR. EMİN KARİP – Nihai kararı verici biziz.

BAŞKAN – Hayır, siz onaylayan... Yani hazırlayan, çalışan kim? Kafa yoran kim?

PROF. DR. EMİN KARİP – Bir, Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı. Örneğin -tarih örneğinden gidelim- Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı bir program hazırlama komisyonu oluşturabilir ve bu komisyon programları çalışır. Bu, akademisyenlerden, öğretmenlerden, uzmanlardan oluşan bir komisyondur. Bu komisyon tarih programını hazırlar ve o komisyon bunun içeriğini belirler ve bunu karara bağlayacak olan ise, bunu genel müdürlük de yapabilir, Talim Terbiye Kurulu kendisi resen de yapabilir.

BAŞKAN – Tekrar soruyorum Hocam soruyu. Tarih dersi öğreteceğiz çocuklara on iki senede. On iki senede hangi süre aralığı tarih öğreteceğiz de... Çocuğun sekiz yaşında öğrenebilirliği, ergenlik çağında yaşayacağı problemler, öğrenme güçlükleri, o, bu, bütün bunları bilmesi için sadece tarihçi yetmez, bu komisyon içinde bir çocuk gelişimcinin mutlaka olması lazım. Ne demesi lazım? "Bana bak, işte, sekizinci sınıfta çocuklara fazla yüklenmeyelim, sekizinci sınıfta çok hafif bir tarih öğrenme süreci geçiştirelim, akıllarının işte tavanda olduğu, o olduğu, bu olduğu bir dönemdir." Diyecek. Atıyorum bunları, sadece rastgele konuşuyorum. Öbür tarafta psikolog diyecek ki... "Bak, arkadaşlık ilişkileri şu oldu, aslında, şöyle, şöyle, şöyle, şu filmlerle, şunlarla falan da yedeklesek." diyecek bir kurul mudur bu, sadece tarihçi bir kurul mudur?

PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, bu komisyonun içinde tarihçi vardır, bu komisyonun içinde dilci vardır, bu komisyonun içinde psikolojik danışman ve rehberlik uzmanı vardır, ölçme değerlendirme uzmanı vardır, program geliştirme uzmanı vardır.

BAŞKAN – Tamam.

Her kurul dördüncü sınıf, beşinci sınıf, altıncı sınıf bağımsız bağımsız mı çalışır, yoksa birinci sınıftan başlar ya da dördüncü sınıftan başlar, on ikinci sınıfa kadar hepsi şöyle yukarıdan bakıp, ilköğretimin ve ortaöğretimin o sürekliliği görebilirler mi?

PROF. DR. EMİN KARİP – İlköğretim ve ortaöğretim ayrı ayrı komisyonlar olur ama biz bu komisyonları bir araya getiririz ve bunlar birbiriyle ilişkili olur, ama iki ayrı komisyon olur.

BAŞKAN – Tamam.

Şimdi, altını özellikle çizelim Hocam. Biz üstün zekâlı ve yetenekli çocuklarımızla ilgili çalıştaylarda çıkmış, sempozyumlarda bir sürü yerde çıkmasına rağmen, bugüne kadar Talim Terbiyeye müracaat edilmiş bir program, bir müfredat yok, değil mi? TEVİTÖL ve özel okullar haricinde. Genel Müdürlük olarak söylüyorum. Yok, gördük mü? Görmedik değil mi Hocam? Altını çizmem lazım benim, var mı yok mu?

PROF. DR. EMİN KARİP – Var, şöyle var:

Şimdi, örneğin sosyal bilimler lisemiz var bizim değil mi? Biz sosyal bilimler lisesine yüzde kaçlık dilimde öğrenciyi alıyoruz? Bütün uluslararası tanımlara baktığımız zaman bu çocuklar bir kez yüzde 1'lik, 2'lik dilimde, hatta çoğu zaman yüzde 1'in bile altında bir dilimde.

Şimdi, Fen Liseleri Yönetmeliği'ne bakıyoruz, "Zekâ düzeyleriyle fen ve matematik alanlarında yetenekleri yüksek olan öğrencilerin yetiştirilmesi amaçlanmıştır."

Burada, fen liselerinin programlarının içeriğini tartışabiliriz. Bu arada şunu da söyleyeyim, biz Fen Liseleri Mezunlar Derneğine gittik ve Fen Liseleri Mezunlar Derneği bize şunu söyledi -bu bizim kayıtlarımızda, raporlarımızda var- dediler ki: "Liseden farklı bir şey öğretmenin buradaki çocuklara." Oysa oradaki çocuklar...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Çünkü sınava hazırlanıyorlar.

PROF. DR. EMİN KARİP – Sınava hazırlanıyor, çünkü sınavla ilişkisi var.

Şimdi, fen liselerinde, sosyal bilimler liselerinde yine, güzel sanatlarda, buradaki programlar, özel yetenek ya da yüksek düzeyde zekâsı olan çocukların buralara seçildiği varsayımını esas alırsak, bu çocuklara hitap edilmesi öngörülen içerikler, müfredatlar. Bu anlamda uygulamaya baktığımızda, aslında dünyada çeşitli yerlerde benzer uygulamalar var. Örneğin Güney Kore'de de fen lisesi uygulaması var ama 18'le sınırlanmış, 18 tane fen lisesi var ve bizim seçtiğimiz gibi seçmiyor, daha farklı seçiyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Sayın Başkan, geri dönecek olursak, fen lisesindeki ders ile Anadolu lisesindeki veya lisedeki matematik dersi farklı mı?

PROF. DR. EMİN KARİP – Farklı.

Saati farklı, oradaki çocuk daha fazla alıyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Saatini kastetmiyorum, program ve kitabı farklı mı?

PROF. DR. EMİN KARİP – Fen liselerinin kitapları da farklı ve ayrıca fen liseleri için yazılan ayrı kitaplar.

BAŞKAN – Bize farklı demediler Hocam, gittik, sorduk çocuklara biz. Aynı kitaplar, hatta kitapları istedik biz Hocam. Kitapları istedik, dedik "Getirin üçüncü sınıfta okutulana..." Değil mi, hatırlıyor musunuz? Bir okulda istedik.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Onu özellikle sordum, yani kayıt için sordum.

Diğer taraftan da Sayın Başkan, söylediğiniz şeylerin hepsi, Manisa'da 5 tane fen lisesi açılmadan önce geçerliydi, yani onun için fen lisesi diye bir şey konuşmanın...

PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, az önce şunu belirttim zaten, fen liselerinin sayıları arttığı zaman ya da Anadolu liselerinin sayıları arttığı zaman, tabii ki ona hitap etmekten uzak kalacak.

BAŞKAN – Çünkü biz istedik Hocam. Hatırlarsınız arkadaşlar, kitapları istedik, "Diğer okullarla aynı mı?" dedik, "aynı" dediler.

Şimdi, Hocam, Sayın Başkanım, dersaneler aslında bize anlattığınız eğitimi yapıyorlar, farklılaştırma eğitimi yapıyorlar, dikey geçiş eğitimi yapıyorlar, çocukları özel sınıflara alıyorlar ve buna göre bir başarı yakalıyorlar. Aslında dersanelerin modelini bile alıp okullara geçirmiş olsak, daha hızlı hareket etmiş oluruz çünkü çocuğunuzu götürdüğünüz zaman alıyor bir sınıfa, sonra bir bakıyor ki başarılı, bir başka sınıfa geçiriyor yahut da o sınıfı ikiye bölüyor, diyor ki "Matematikte bir kısmınız zayıfsınız, fizikte kuvvetlisiniz, sizi ayrıca gruplar hâlinde tekrar alacağım." Aslında bu modelleri dersaneler uyguladığı için daha başarılı durumda gözüküyorlar. Dershane modellerini biraz okulların içine soksak sanki iyi olur gibi geliyor. Ama şunu size tavsiye edeceğimiz herhâlde, bu hem üstün zekâlı çocukların eğitimiyle ilgili hem de sırf ilkokula girdiği andan itibaren üniversitenin sonuna kadar sürdürülebilir bir programın da sanıyorum Bakanlık tarafından hayata geçirilmesi lazım. Bu acil eylem planıyla Başkanım, yani o genel müdürün, bu genel müdürün canının istemesine falan bırakılmayacak kadar önemli. Tabii bunun için de sizin, yani direkt Talim Terbiyeden bahsediyorum Sayın

Başkanım, hem Yükseköğretim Kurumuyla hem TÜBİTAK'la hem eğitim fakültelerinin hocalarıyla, yöneticileriyle bir arada bir çalışma yapmanız gerekiyor çünkü çok iyi bir müfredat programı uygulasanız bile eğer bunu hayata geçirecek, YÖK'le irtibata geçip bir eğitim kadrosu yapamıyorsanız sonuç alamayacaksınız demektir.

Belki bu toplantıdan sonra ilk yapılması gereken şeylerden birisi YÖK Başkanıyla ve YÖK'teki ilgili kişilerle bir araya gelip, ya bunu eş branş hâlinde... Mesela şunu da önemsiyoruz biz: Tarih fakültesi çocuğu niye bilim sanat merkezlerinde pedagoji ve öğretmenlik eğitimi alıp da kendi alanında ihtisaslaşmış bir çocuğu tarih öğretmeni olarak göndermiyoruz? Yani bazı meslek taassupları bizi sıkıntıya sokuyor. Niye bir kimyager, niye bir kimyacı kimya dersine giremesin orada? Ama bunların nerede tıkandığını görüyoruz? YÖK'te tıkandığını görüyoruz. YÖK'ün önünde konjonktürel meslek ve talep edilen konularla ilgili bir planı yok, siz vermezseniz de olmayacak gibi gözüküyor. Doğru mu?

PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda Bakanlığın bunun için öğretmenlik stratejisi çalışması var, bununla ilgili planlama belli bir aşamaya geldi, çalışma YÖK'le birlikte yürütülüyor, Genel Müdürlük, Bakanlığın diğer birimleriyle birlikte çalışıyor. Antalya'da yaklaşık 200 akademisyen ve sivil toplum örgütleri temsilcilerinin katılımıyla bir çalıştay yapıldı, daha sonra o çalıştaydan elde edilen sonuçlarla beraber çalışmalar devam ediyor, öğretmen planlamasıyla ilgili.

BAŞKAN – Şimdi, demin Hocam bize kızdı. Kızması şöyle... Burada kendi aramızda da konuşurken, bilim sanat merkezleri, evet, şu anda elimizdeki en iyi modellerden birisi, ama nihayetinde bu komisyon herhangi bir kurumu tasdiklemek ya da reddetmek için kurulmuş bir kurum değil, nihayetinde bir think tank yapıyoruz kendi aramızda doğruya ulaşmak için, muhataplarımızla konuşuyoruz, nihai verilecek bir karar ve hiçbirimizin bireysel bir kararı değil. Kendisi kurucu genel müdür olduğu için o dönemde, gönlü arzu ediyor ki o konuyla ilgili hep pozitif konuşalım. Pozitif konuşacağımız konular da var, evet, şu anda gerçekten en iyi yapan yerlerden birisi ama üzerinde tartışacağımız bir sürü konu var.

Bakın, fen lisesi kitabının içinde ne değiştirirseniz değiştirin, okulun badanasından tutun da yıllardır açılmamış bir laboratuvarı olan fen lisesine kitap yazsanız ne olacak, yazmasanız ne olacak? Bahçede hiçbir güvenliği alınmamış o yaştaki bir çocuğun, yatılı okumaya gelmiş bir çocuğun oda şeklini düşündüğünüzde, siz kitabın içeriğini yazsanız ne olacak, yazmasanız ne olacak? Belki hepimizi hayrete düşüren bu, yatay ve dikey ilişkilerde eğer bu irtibatları sağlayamazsanız, hiçbir şeyi sonuca götürecek hâli yok.

Hocam, bir tehlike var sokakta. Tehlike demek doğru olur mu bilmem ama suistimalden korktuğum için söylüyorum, affınıza sığınıyorum bunun için.

Özel okullarda hızlı bir şekilde inşaatlar başladı, özel yetenekli çocuklar sınıfları diye. Biz çocukları kaydettirmeye götürdüğümüzde öğretmen arardık, iyi öğretmen kim, onun sınıfına kaydettirelim diye. Bu müfredat düzenlemeleri, sınıf farklılıştırmalarıyla çocukların üzerinde aile baskısını artırır mıyız diye de bir korkumuz var. Bir anne babaya çocuğun üstün zekâlı demek için yılda 30-40 milyarını alabilirsiniz, çocuğu ayrı bir sınıfta tutarsın, o kadar da iyi eğitim yaptıktan sonra çocuk zaten başarılı olur. Bunu da biz sizin özellikle dikkatinize sunmak istiyoruz.

Çok acele, üstün zekâlı ve yetenekli çocuklarla ilgili, biz okul seviyesinde, tabii geniş alanda bir çalışmaya ihtiyacımız var. Sizden de ricamız, anladığımız kadarıyla özel eğitim bölümü bu konuda çok hızlı hareket etmeyecek hissi veriyor bize. Sizden ricamız, lütfen dürtücü ve eğitici siz olun, bir an evvel çalışmaya başlayacak ekipleri oluşturun, deminki dediğimiz kurumları da bir araya getirip yatay bir planlama yapın. Yatay bir planlama yapmazsanız hiçbir anlamı yok, sonuca ulaşamazsınız, biz de bunları çıktığı komisyon raporunda verelim. Bu arada sizin de bizimle paylaşacaklarınız varsa onları da bizle paylaşın yani soru bile olmasa, şunları, şunları, şunları diye ve artık üstün yetenekli çocuklarımızın nüfusu kadar olan ülkelerden araç gereç, ilim ve bilim ithal etmeyelim, şahsen ben çok üzülüyorum.

Teşekkür ederim.

Evet, ben bitirdim, buyurun, kim isterse sorularını sorabilir.

PROF. DR. EMİN KARİP – İzin verirseniz, bir şeyi ben ifade edeyim Sayın Başkanım.

Şimdi, dersanelerdeki gruplama modeli aslında bizim okullarda arzu ettiğimiz bir gruplama modeli değil, öngördüğümüz bir gruplama modeli de değil, çünkü o gruplama modelini yaptığımız zaman, işte, aileler de o yarışın içine girer, herkes o yarışın içine girer, ama bir okulda, normal bir lisede, bir çocuğun, örneğin diyelim edebiyatta çok iyi yazma becerisi var, yazma yeteneği var, diğer yaşlılarına, akranlarına göre çok iyi performans gösteriyor. Bu çocuğu, biz sadece o konuyla ilgili benzer öğrencilerle, sadece o konuyla ilgili ama, ayrı bir grup oluşturabiliriz, o derse ait. Sadece o alanda, ama bu çocuğu yazma yeteneği ya da okuma yeteneği çok iyi

gelişmiş diye bütününü diğer akranlarından ayırıp, kendisi gibi aynı düzeyde olan çocuklarla başka bir sınıfa alırsak, o zaman bu yarış başlar ve o zaman o öğrenciler arasında farklı alanlardaki etkileşimi, sosyal etkileşimi de ortadan kaldırmış oluruz.

Yani burada, yine biz araştırmaların sonuçlarına baktığımız zaman şunu görüyoruz: Sadece o çocuğun ilgisi, yeteneği olan bir alanla ilgili ayrı bir çalışmaya dönük, o alanla sınırlı bir gruplama... Bütün alanlar için değil. Örneğin, sadece matematik dersinde çocuğu alıyorsunuz, benzer öğrencilerle bir grup oluşturuyorsunuz ama Türkçe dersini birlikte yapıyor, sosyal bilgileri, fen ve teknolojiyi birlikte yapıyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Nasıl yapalım? Matematiği nasıl yapacağız?

Dördüncü sınıf çok hafif, beş hafif, yedinci sınıf matematik okuması gerekiyor. Çözüm ne?

PROF. DR. EMİN KARİP – Örneğin, o okulun içinde benzer 15 tane daha öğrenci varsa...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – 3 tane çocuk var.

PROF. DR. EMİN KARİP – 3 tane çocuk da olabilir, buradaki modellerden herhangi birisi...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şu mümkün olmayacak mı? Yani bu çocuk dördüncü sınıf ilköğretim matematiği çok hafif, bu çocuk öğretmeni, kurulu, nerede kim devreye giriyorsa, gitsin, yedinci sınıf matematiği alıp, yani dördüncü sınıf matematiğini, senin söylediğin, biraz önce dedin, yüzde 70'i uymuyor, bazı çocuklar, yüzde 90'ı da uymuyor, yani o çocuklar için bir şey bu sistem içerisinde üretemeyecek miyiz?

PROF. DR. EMİN KARİP – Sadece matematiği yedinci sınıflarla alabilir ama diğer alanlarda aynı seviyede değilse bu çocuk, diğerlerine devam edebilir...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Sadece matematiği...

PROF. DR. EMİN KARİP – Sadece matematiği alabilir...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Oradaki aldığı burada kabul edilecek mi?

PROF. DR. EMİN KARİP – Burada biraz önce sözünü ettiğim modellerde birkaç farklı şey var. Bir, bu çocuk yedinci sınıfa gidebilir, iki, bu çocuk dördüncü sınıfta kalabilir. Bu çocuğa dördüncü sınıfta, dördüncü sınıf matematiğin üzerinde ilave bir şey verilebilir -zenginleştirilmiş dediğimiz bu- diğeri, farklılaştırılmış ve hızlandırılmış olabilir. Yani orada birkaç tane farklı model vardı, bunlardan herhangi birisi olabilir. Yani lisedeki bir çocuk eğer matematikte çok daha üst düzeydeyse, lisede bu çocuğa daha üst düzeyde matematik verme seçeneği...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, Başkanım, izninizle, tüm bunları teorik olarak biz biliyoruz şu an, yani şu konuştuğumuz şeylerin hepsi teorik. Uygulamada biz bununla ilgili esnekliği getirebilecek miyiz, derdimiz orada. Yani olabileceği, zenginleştirmeyi, farklılaştırmayı, hızlandırmayı... Yani buradaki herkes eğitime ilgili de hepimiz ezberledik ama yani...

BAŞKAN – Nasıl planlıyoruz bunu?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Evet, mesele orada.

BAŞKAN – Personeli nasıl yönetiyoruz, okulları nasıl bölüyoruz?

PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi, okulları nasıl böleceğimizi bilmiyorum, çünkü şu anda, ben açıkça söyleyeyim, şu anda -başta ifade ettim- biz bunun çalışmasını başlattık ve daha biraz önce ifade ettiğim gibi, örneğin fen liselerinin, genel liselerin programlarını çalışan ekiple oturduk biz bunu konuştuk, onlar bir rapor hazırlıyor, TÜBİTAK'ta yine bir akademisyen ve uzman grubuyla biz bunun çalışmasını başlattık ama bu çalışma tamamlanmadan "Bunun uygulaması şöyle olacak." dersem, bu doğru olmaz. Henüz ortada olmayan bir kararı...

BAŞKAN – Şimdi, Hocam, şöyle bir şey çıkarsa, emin olun çok korkuyoruz, başta ben çok korkuyorum, önümüze gece gündüz çalışılıp çalışılıp da ucube bir şey çıkarsa, yılların beklentisini karşılamayacak bir şey çıkarsa, kâğıt üzerinde harika, ama sabah okula giden çocuğun ihtiyacını karşılamayacak bir şey çıkarsa kahroluruz, başta ben olmak üzere valla sokaklarda bayrakla geziniriz, çünkü yeter artık, yani gerçekten yeter artık.

Şöyle, gitmek isteyen arkadaş varsa müsaade isteyelim, ben Hocayı bırakmak istemiyorum, çalışmak isteyenlerle de çalışmaya devam edelim, daha özel sorulara girdikçe sıkılan olabilir diye söylüyorum, yoksa...

Buyurun Tülay Hanım.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Sayın Başkanım, bir şey soracağım.

Bu üniversitelerde olduğu gibi bu uygulama olamaz mı? Sadece soruyorum.

Şimdi, bizde sınıf dersleri vardır, yani birinci sınıf, ikinci sınıf dersleri ama biz sisteme, diyelim ki dört yıllık bir ilköğretimde sekiz derslik matematik yapıp, yani matematik sekize kadar getirip ama bunun alt standardını içerideki zekâ ve atlama kapasitesine göre dördü bitirenin, yani matematik dördü bitirenin ilk dörtten mezun olabileceğini ama daha yetenekliyse sekize kadar devam edebileceği bir atlama sistemiyle oluşturamaz mıyız? Yani üniversitelerdeki ders alma sistemi gibi bir sistemle, kredi sistemiyle yapamaz mıyız? Yani yeteneğe göre ve alma hızına göre mesela fizik, dört yıllık ya da ortaokulda fen dersi dört yıllık değil de sekiz bölümden oluşan bir fen dersi olabilir ya da on iki ya da altı, onu bilemem ama eğitimin o bölümünü bitirmek için ilk üç yıl ya da üç ders yeter ama yeteneğe göre çocuğun üste çıkışını sağlayabilecek ders alma modelleri geliştirilemez mi diye soruyorum.

İkincisi: Yani bu Talim Terbiye olduğu için size bir sıkıntıyı söylemek istiyorum. Koordinat sistemini Descartes'in nasıl bulunduğunu ben otuz beş yaşında öğrendim, biliyorsunuzdur hocam sizler ama ben otuz beş yaşında fark ettim ve kendime çok kızmıştım, bir tokat yemiş gibi olmuşum çünkü benim bunu ilkokul beşte öğrenmem lazımdı ki onun özelliğini içimde hissedeyim. Yine aynı şekilde havuz problemi...

BAŞKAN – Soruyu alalım Tülay Hanım.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yani bu sistemin ne olur Talim Terbiye içerisinde tekrar elden geçmesini istiyorum ve özellikle fen derslerinin öğretilmesini.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARIP – Özellikle fen ve matematik derslerinin -biraz önce de söyledim, başında da bu yer aldı- biz onun çalışmalarını başlattık ve o konuda TÜBİTAK'la birlikte yürüttüğümüz bir çalışma var, fen ve matematik derslerini, bütün düzeylerde ve orada çalıştığımız şeylerden birisi de ifade ettiğiniz bir çocuk eğer bunun daha fazlasını alabiliyorsa, yeteneği, performansı bunu sağlıyorsa onu da alabileceği mekanizmaları nasıl oluşturabiliriz; bu çalışmanın bir parçası da bu.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Bu sistem içerisinde siz biraz önce bahsettiniz ama kayıtlara girsin diye tekrar soruyorum: Sosyal sorumluluk derslerinin olması gerekiyor mu sistemin içerisinde?

BAŞKAN – Ders istemiyoruz Hocam.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Yani ders değil, not değil de uygulamalı....

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARIP – 2005 yılında program değişikliğinde topluma hizmet uygulamalarıyla ilgili bir düzenleme yaptık. Bu bir ders değil ama üniversitelerde de öğretmen yetiştiren kurumlarda da buna paralel olarak topluma hizmet uygulamaları diye bir ders konuldu. Yine o dönemde 2005 yılında programlar değiştiğinde Yükseköğretim Kuruluyla birlikte öğretmen yetiştiren kurumların programlarında da bir düzenleme yapıldı. Bu düzenlemenin yeterliliği, yetersizliği tartışılabilir ama aslında bu YÖK ile Millî Eğitim Bakanlığı arasında çok da görünmeyen, çok da eleştirilen bu tür şeyler yapılıyor ama bunların yeterliliği ya da yetersizliğini tartışabiliriz diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Artık detaya doğru gidelim adım adım, çünkü anladığım kadarıyla hareket edeceğimiz nokta bizim Hocam olacak, yani öyle gibi geliyor bana.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Öyle gibi değil, öyle.

BAŞKAN – Bir yerden hareket edeceğiz, yani bir hareket etmemiz lazım ki şeyi görelim. Şimdi şeyden dolayı çok canım sıkıldı. Yani biz burada ilk dinlediğimiz kişi Özel Eğitim Genel Müdürüydü. Hemen buradan gittikten sonra bizim beklediğimiz Sayın Başkanla bir araya gelip bu süreci nasıl yürüteceğiyle ilgili bir istişare yapmasını beklerdim. Şimdi bir buçuk ay geçti, böyle bir görüşme hiç olmadığına göre benim oradan çok ümitli bir şey beklemem mümkün...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – O gün de tepki göstermiştik zaten.

BAŞKAN – ...Gözüküyor ama bir yerden de hareket etmemiz gerekiyor. Hareket etme kabiliyeti eğer Talim Terbiyeye de varsa böyle bir misyon, bir yerden başlaması lazım.

Hüseyin Bey, buyurun.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Şimdi, öğretmenlik yaptığım zamanda da merak ettiğim kurumlardan bir tanesi Talim Terbiye. Az önce, inşallah Hocam da bizim ukalalılığımızı başışlamıştır, yani bu şemsiye nasıl bir şemsiye? Talim Terbiyenin sınırları nedir? Sonradan sorulduğu için söylüyorum. Ben şöyle algılıyordum kendi kafamda Sayın Hocam: Sınıflara göre çocuklara müfredat ve

program hazırlayan, bu müfredat ve programı uygulayacak nitelikli öğretmen sistemini ortaya koyan... Şimdi bizim konumuz içerisinde olduğu için söylüyorum, BİLSEM'le ilgili bu dediğimiz daha açık hâle geliyor. Böyle bir program, böyle bir müfredat adına "çerçeve" diyebilirsiniz, kenarı köşesi belli olan, bir sistematiği olan, bu sistematiği de üstün yetenekli çocuklara uygulayacak öğretmenin yetiştirilmesi noktasında da bize yön verebilecek ve sonrada sonuçları konuşacağız müspet veya menfi diye düşünüyordum.

Şimdi, burada asıl bizi üzen tarafı, Başkanımızın da sürekli gündeme getirdiği, bu işte bir koordinasyonsuzluk olduğu. Bu koordinasyonun başında, aslında Hocam biz şeyi düşünüyoruz, Millî Eğitim olmalı; üniversitelerle iş birliği yapılmalı, TÜBİTAK'la iş birliği yapılmalı, Sağlık Bakanlığıyla iş birliği yapılmalı, Spor Bakanlığıyla iş birliği yapılmalı. Az önce "Her bir konuda uzman çalıştıramayız." dediğinizden hareketle bir şey söylemek istiyorum. Ben on yedi yıl belediye başkanlığı yaptım, belediyenin de böylesine bir uzman meselesi yoktur ama çıkan kanun ve yönetmelikler o kadar açıktır ki siz kendi bütçenizi bile yeminli müşavirlerden hizmet satın alarak bunu yapabilirsiniz. Yani evet, ben sizi gördüğüm için de söylemek istiyorum, biz Bayrampaşa'da, belediye başkanlığım zamanında kurulmuş bir bilim merkezine de gittik. Bu bilim merkezinde en son istifade ettiğimiz, belki de müracaat etmediğimiz yerlerden bir tanesi Talim Terbiye Kuruludur. Bizim ilk muhatabımız bu konuda, gözümde çok büyüttüğüm için olabilir, TÜBİTAK'tı. Yani TÜBİTAK'tan istifade ederek neler yapabileceğimiz, bir de Yıldız Teknik Üniversitesi'nden istifade ederek. Yani el yordamıyla bulduğumuz bir iş. Hocam üzülerek söylüyorum, İstanbul'da iki tane BİLSEM var, burada programa göre değil, öğretmene göre değil, adamına göre; o işin başındaki yer... Atasehir'deki BİLSEM'in sonuçlarını ben çok anlamlı buldum, ama bizim Trakya yakasında, zannediyorum Beşiktaş'taydı, BİLSEM'i de rezalet gördüm. Aynı program, aynı müfredat, aynı nitelikteki öğretmenler arasında bu kadar farklılık olmamalı diye düşünüyorum. Az önceki... Bunları dilek temenni olarak söylüyorum ben.

Öğretmenliği zamanında "üstün zekâlı çocuklar" diye bir kavramım yoktu ama ilkokuldan ortaokula alırken, kendim de idarecilik yaptığım zaman müdüre şöyle bir sorum vardı: Yani ortalaması beş olan çocukları bir sınıf, dört olan çocukları bir sınıf, üç olan çocukları bir sınıf, iki olan çocukları... Bununla ilgili bir sürü Millî Eğitimden ben şeyler aldım, biz araştırma yaptık, "Bu yanlış fırsat eşitliğine aykırı." dendi. Ben belediyeye geçtim, süper liseler kuruldu. Süper lise yok şu an, süper liseler kapandı. İşte aslında burada istemediğim bir lafı kullanmak istiyorum, burada filler güreşiyorken arada çimenler eziliyormuş diye. Yani ben bizim çocuklarımıza yazık olduğunu düşünüyorum, yani burada kobay olmasın diye düşünüyorum çocuklarımız. Yani burada ben en büyük vebalin... Şu an huzurda siz olduğunuz için söylüyorum, Talim Terbiye Kurulunun birçok günah içinde olduğunu düşünüyorum. Yani bu işin koordinasyonunda, Hocamı ismen biliyorum, Hocam çünkü müdür yardımcılığı falan; evet, atanalı altı ay oldu biliyorum ama ben bu günahtan biraz kurtulabilmek adına böyle bir koordinasyonu Millî Eğitim Bakanlığı, özellikle Talim Terbiye Kurulu ele almazsa bu söylediklerimiz yine havada kalır diye düşünüyorum. Çok endişe duyuyorum, gerçekten söylüyorum çok endişe duyuyorum ve sonunda biz özürlü çocuklarımızla alakalı özel sınıflar yapan bir millî eğitim camiası, güçlü bir Türkiye ne yazık ki üstün yetenekli çocuklarımızla alakalı bugüne kadar sadece atılmış, elle tutulur bir adımın da BİLSEM olduğunu görerek sadece bu kadar menfinin içerisinde müspet bir şey çıkarmaya çalışıp mutlu olmaya çalışan bir adam pozisyonuna geldim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Yani?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yani ben beklentim, az önce dediğim şey şu: Yani bizim bu konuda bir koordinasyon eksikliğimizin olduğunu, Hocam önce "var" dedi, sonra "yok" dedik, ama arada kaldık, Talim Terbiye Kurulunun ben yetkilerini kullanmadığını düşünüyorum. Talim Terbiye Kurulu YÖK'e mi yazısını yazar, üniversitelere mi yazısını yazar, kime yazacaksa yazıyı yazıp bu işin başında, koordinasyonun başında bence Talim Terbiye Kurulunun olması lazım.

BAŞKAN – Şeye geçtik Hocam, hani demin danışma dediniz ya biz şu kafamızdakileri yapalım, siz de bize nasıl başlayacağız, nereden başlayacağız, siz başlayacak mısınız, başlamayacaksanız kimin başlaması lazım gibi kafamızdakileri bir dökelim, detaya geçelim istiyoruz.

Siz cevap mı vermek istiyorsunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – İzin vererseniz...

BAŞKAN – Buyurun.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bir noktada birkaç kez dile getirildi. Şimdi BİLSEM'lerle ilgili evet bir çerçeve var, bir yönetmelik var, bununla ilgili bir uygulama yönergesi var fakat programla ilgili şöyle bir sorun var: Eğer biz bu "üstün yetenekli" dediğimiz çocukların sanatta, fende, matematikte, hepsinin aynı olduğunu varsayar ve üstün yetenekli çocuklar için BİLSEM'lere bir matematik programı yaparsak bu, bu çocuklara uymaz çünkü bu çocuklar birbirine benzer

çocuklar değil, bu çocuklar kendi içinde o kadar çok farklılaşıyor ki. Bu çocukların hepsinin aynı şeye ihtiyacı yok, hepsi aynı şekilde öğrenmiyor. Şimdi, orada BİLSEM'lere giden çocuklara bireysel olarak da baktığımız zaman tanıdıklarınız eminim ki vardır, bireysel olarak da baktığımız zaman oraya giden iki çocuktan ikisi de fen alanında çok iyi olsa bile, ikisi birbirinden çok farklı. Oradaki eğitimin... Burada biraz önce sözünü ettiğimiz modeller çerçevesinde orada görevlendireceğimiz personelin, orada görev alacak personelin niteliği, bunlar iyileştirilebilir ama gerçekten oradaki her bir çocuğun ihtiyacına göre birtakım uyarlamalar yapması lazım. İşte, sizin Sayın Vekilim o incelediğiniz iki merkezden birinin iyi sonuç vermesi, orada gerçekten onlardan birinde oradaki yöneticinin, oradaki öğretmenlerin o çocukların bireysel olarak ihtiyaçlarını görebilmesi ve ona cevap verecek düzenlemeler yapabilmesi. Burada eğer şöyle bir şeye gidersek, ben BİLSEM'lerin bugünkü durumdan daha iyi bir hâlde olmayacağı kanaatindeyim. Yani BİLSEM için fen programı, BİLSEM için fizik programı, BİLSEM için matematik programı, BİLSEM için sanat programı gibi programlar oluşturursak bu o merkezleri işlevsizleştirir çünkü oradaki çocuklar birbirine benzemiyor. Örneğin oradaki bir çocuk, tanıdığım için söylüyorum, bir yıl sadece ebruyla ilgilendi, başka da sanat alanında hiçbir şeyle ilgilenmedi, sadece ebruyla ilgilendi ama muhteşem yapıyordu. Ertesi yıl bıraktı, başka bir şeyle, matematikle uğraştı aynı çocuk. Şimdi, o matematik öğrenen çocuklar bile orada birbirinden çok farklı. Onun için o öğrencilerin hepsine uyacak bir matematik programı hazırlamamız mümkün değil.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, tam burada hem bu ihtiyacı karşılama hem de dediğiniz mevcut ihtiyacı karşılama bakımından BİLSEM'i nerede görüyorsunuz önümüzdeki yıllarda?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Zor bir soru.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Aslında biraz önce cevabı geldi de ben kayıtlar için, çünkü bu önemli bir konu. En başından itibaren dönüyoruz ediyoruz ama çok önemli bir konu, bunun açıklanması gerekiyor, yani “açıklanması gerekiyor” derken açıklığa kavuşması gerekiyor.

BAŞKAN – Bence de.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani Ford Otosan'daki öğretmene de acıdım, öğrenciye de acıdım, veliye de acıdım. Yani bu eziyeti yapmamamız gerekiyor.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kesinlikle.

BAŞKAN – Hocam, bilim sanatla ilgili yani 50 bin okul varsa en azından 25 bin de bilim sanat merkezi açmamız gerekiyor ki biz o çocukların ihtiyaçlarını karşılayalım. Tekil akla hitap etmeyeceğimize göre değil mi ve her çocuğun farklı farklı yetenekleri varsa bence her ilçeye, İstanbul için söylüyorum, beş tane bilim merkezi gerekir. Aksi takdirde, bazılarının çocuklarının gidebildiği, bazı imkânları tanıyanların gidebildiği...

İkincisi ben şunu hiç anlamam: Biz bunu süper liselerde yaşadık, biz bunu Anadolu lisesinde yaşadık; aynı binada Anadolu lisesi de var, fen lisesi de var, normal lise de. Bir öğretmen bir sınıftan çıkıyor öbür çocuğa. Şimdi öğretmen mi iyi, müfredat mı iyi, çocuk mu iyi? Çocuk zaten almış götürüyor.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Çocuk iyi.

BAŞKAN – Süper liselerde gördük, birden bazı kesimlerin çocuklarının hepsi 5 aldılar, 4,99'la bizlerin çocukları dışarıda kaldı. Biz bilim sanat merkezindeki arkadaşların emekleri, kişisel yetenekle başarı ama devamlılığı sağlayamadığınız bir yerde dershaneden farklı kılmak için bir misyon yüklediğiniz bir yerde, bilim sanat merkezlerinden bahsediyorum, aynı devletin öğretmeniyle farklı bir eğitim yüklediğiniz süre içinde yani hangi sonucu alacağız?

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – İnsafa ve vicdana bırakılmalı.

BAŞKAN – Katiyen bırakılacak bir şey değil. Şimdi yoklamanız yok Hocam, bir kuruma giriyorsunuz yoklamanız yok. Öğretmeninizde ihtisaslaşmış bir şey yok, ihtisaslaşır da tayin edilirse bir başka yere çekip gidebilir, kalabilirsiniz yeni bir öğretmenle. Mesela Bilim Sanat Merkezi İstanbul'da, koca 15 milyonda 2 tane kurmuşsunuz, yani adama gülerler. Yani çocuklar ne diyor? Diyor ki: “Ben sınıfım olmadığı için, öğretmenim olmadığı için öbür taraflarda tarama yapmadım.” diyor. Hayda... O zaman bizim mahallenin çocuklarını tara, öbür mahallenin çocuklarını tara, böyle kendi kendimize eğlence merkezi hâline dönüştürmeye de kimsenin... Aksini yapamayacaksak da bunların mevcudiyetinin bir anlamı yok.

Şimdi, başka bir şey söyleyelim, bilginiz olsun Hocam -şu kısmı toplantının istişare kısmı- Bayrampaşa'da 500 öğrenciye 7 öğretmenle olimpiyatlarda sonuç alıyorlar, biz bilim sanat merkezlerinde 16 öğretmenle ikişer, üçer çocuklu sınıflarda destek olmaya çalışıyoruz ve hâlâ yetmiyor değil mi, yetmiyor, yetişmiyor.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Marmara 1'incisi, Türkiye 1'incisi olmuş.

BAŞKAN – Tebrik ediyoruz.

Buyurun.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ben başka bir soru soracağım. Yine konumuzda aslında çok ilgili olduğunu düşünüyorum. Şimdi FATİH Projesi çok önemli bir proje, hepimizin aslında çok önemsemesi gerekir, herhâlde önemsiyoruz, inşallah sonuçları da hayırlı olur. Fatih Projesinden, akıllı sistemler, akıllı tahtalardan bahsediyoruz bir yandan da işte akıllı, üstün yetenekli ve zeki çocukları da bulmaya çalışıyoruz. Şu an Türkiye’den de, Türkiye dışından da birçok insan bu projenin bir biçimde içinde yer almak için hem donanımla ilgili kısımda hem iletişim hem de yazılımla ilgili kısımlarıyla ilgili de epey bir hareketlilik var. Bir yandan herhâlde yine eğitim içeriği hazırlanıyor. Bu hazırlanan eğitim içeriğinin merkezinde aslında şu konuştuklarımızdan Talim Terbiyenin, sizin olmanız gerekir. Acaba öyle misiniz, siz bu FATİH Projesinde şu an hazırlanan eğitim içeriğiyle ilgili ne durumdasınız? Bunu öğrenmek istiyorum.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Yeniden müfredat hazırlanıyor çünkü.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ama benim duyduğum, bildiğim kadarıyla birçok kurum, TÜBİTAK olsun, Millî Eğitim Bakanlığı, başka bakanlıklar, Millî Eğitim Bakanlığı içerisinde birden fazla birim, yani kime sorsanız bununla ilgili bir şey hazırlıyor ve muhatap bulmakta zorlanıyor bu işle ilgili bir şeyler yapmak isteyen kişiler.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – “Z” içerikle ilgili herkes hakikaten...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Hâlbuki burada bütün bu konuşmalarımızdan, ben de inandım, Talim Terbiye bu işin merkezindeyse yani sizin hazırladığınız ya örnekler olur ya yönerge olur, yani bütün hazırlıkların buna göre yapılması gerekirken ben olmadığını zannediyorum ama sizden duymak istiyoruz, belki bilmediğimiz bir şey vardır. Önce bu sorunun cevabını alırsak belki başka sorular sorabiliriz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – FATİH Projesiyle ilgili teknolojik donanımıyla elbette ki bir şeyimiz yok, çünkü teknolojik donanım ayrı bir şey ama derslerin içeriği ve “e-müfredat” dediğimiz o sistemde içeriklerin dersin kazanımlarıyla nasıl ilişkilendirileceği... Bir: Bunun alt yapısını, e-müfredat kısmını biz oluşturduk. Dolayısıyla, sadece kitap değil, o sisteme ilave yardımcı bir materyal yüklense bile bu e-müfredatla ve kazanımlarla ilişkilendirilmiş olacak, yani herhangi bir materyali seçtiğiniz zaman bunun hangi dersteki hangi kazanımla ilişkili olduğunu, ilişkisini kuracak bir sistem. Bu e-müfredat kısmını biz oluşturduk.

İkincisi: Bu z-kitapların, yani “zenginleştirilmiş kitap” dediğimiz ki bunun önümüzdeki yıl açısından tamamen elektronik ortam için optimize edilmiş olmasını istiyoruz, z-kitapların kriterlerini yine Talim Terbiye Kurulu hazırlıyor ve Talim Terbiye Kurulu bu kriterleri onaylıyor ve bu kriterlere göre inceleme ve z-kitapları onaylama işlemini de yine Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı yapıyor. Yani içerikle ilgili kısım...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani hem e-müfredat hem z-kitabı inceliyorsa...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Şimdi Sayın Başkanım, benim hissettiğim ve gördüğüm şu: Şu an eldeki hazır kitap veya içerik neyse bu “z-kitap” adı altında çok da fazla bir katkı yapılmadan bu FATİH Projesinin içerisine entegre edilmeye çalışılıyor. Herkesin derdi, tasası bu. Yani bu hazır bir fırsattır, aslında sizin tarihf göreviniz olabilir, yani bunun sadece var olanın aktarılması biçiminde olmaması gerektiğini...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kesinlikle...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bununla ilgili yaptığınız çalışmalar da kamuoyuna duyuruca, bu sırf siz olmaya da bilirsiniz, bunu Sayın Bakan kendisi de yapabilir, hatta ne bileyim Başbakanımız bile buradan büyük bir gelecek görüyor ve çok önemseydiğini de biliyorum, yani bu az buz bir iş değil ama ben Talim Terbiyede sizin dediğiniz kadar piyasadaki algının, kamuoyundaki algının Talim Terbiyenin bu işin çok merkezinde olduğu gibi bir kanı olmadığını görüyor ve hissediyorum. Siz burada hani hep, şu an dostane konuşuyoruz, burada bu görevi siz üstlenebilirsiniz, zaten belki kâğıt üzerinde sizin üzerinizde gözüküyor ama fiilî olarak üstlenmeniz gerektiği konusunda Bakanımızı, Müsteşarını, kimse biraz daha bilgilendirmek ve itelemekte yarar olabilir, bu işin merkezinde hakikaten bilimsel bir heyetin olması ve eğer bir ahkâm kesilecekse de o ahkâmı kesecek konumda olması gerekir. Aksi takdirde, bu, sadece ve sadece ticari bir konu olarak gözüküp, maalesef kim kimi yakalarsa üzerine gidiyor ve “Ben de bunu z-kitap hâline getirdim.” deme riski var. Bu büyük bir eksiklik olabilir.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Emrehan Bey’in söylediği şeyi ben netleştireyim, “z-kitap” ın minimum standardı var mı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Var.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani bir kitabın, bir materyalin z-kitap olarak kabul edilebilmesi için Talim Terbiye Kurulunun oluşturmuş olduğu kriterler var mı?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kriterler var, o kriterlere göre incelenir, kabul edilir ya da reddedilir.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, kaygıyı yerinde ve haklı buluyor musunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bir şeyi daha burada z-kitapla ilgili belirtmemde fayda var; z-kitaplar incelenirken biz geleneksel inceleme yönteminden farklı olarak bir sistem kullandık. Aslında iyi bir şeyi denemiş olduk ve onun da iyi olduğunu gördük. Sisteme yükleniyor zenginleştirilmiş kitap ve bir yazılım bunu mühürlüyor, yani o hâli şey altına alınıyor. O teslim edilen hâli üzerinden, örneğin oradaki herhangi bir video ya da herhangi bir resim olabilir, çizgi film, animasyon olabilir, bir ses dosyası olabilir, bununla ilgili buradan bir yorum yazıldığı anda bunu sunan muhatabı kimse, kim hazırlamışsa karşı taraf onu anında görebiliyor burada yazdığınız onunla ilgili yorumu, eleştiriyi ve anında düzeltme fırsatı...

BAŞKAN – Karşımızda canlı yayın mı var Hocam?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, yazılım iki tarafta. Şimdi, siz diyelim ki bunu yazan tarafsınız, hazırlayan tarafsınız bu içeriği...

BAŞKAN – Evet, tarih dersindeyiz, girdik.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Tarih dersindeyiz, siz kitabı o yazılım üzerinden sisteme yüklediniz. Sizin bir şifreniz var, bu tarafta da ben sistemi yöneten kişi olarak benim sisteme giriş hakkım var. Siz şifrenizle, bilgisayarınızın başına oturduğunuz zaman, ben buradan herhangi bir yorum girip enter tuşuna bastığımda siz o şifreyle, o ekranda onu görebilirsiniz.

BAŞKAN – Muhatabımız 17 milyon Hocam, 17 milyondan bahsediyoruz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, 17 milyon değil, kitabı sunan kişi, hazırlayan kişi olarak.

BAŞKAN – Şu andaki çalışmayı mı anlatıyorsunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Evet.

BAŞKAN – Evet.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hazırlayan kişi olarak. Bu iki şeyi sağlıyor:

Bir: Süreçte şeffaflığı sağlıyor.

İkincisi: Bu bizim daha önce aylarca gidip gelen, arada o sürünen kitabı biz incelerken karşı tarafın aynı zamanda iyileştirmesini sağlıyor. Dolayısıyla...

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Kaç kişi o sisteme girip o şeyi yapabiliyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bunun için başvuru yapan herkes bunu yapabilir. Bizim tarafımızdan yetkilendirilmiş personel o sisteme girebilir.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sayın Hocam, özür diliyorum; şimdi Emrehan Bey çok güzel bir yere geldi, orada kalmasını diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Evet, o başlığı netleştirelim, detaylandıralım.

HÜSEYİN BÜRGE (İstanbul) – Sebep ve sonuç ilişkisine baktığımızda, yani bugüne kadar müfredatta beden eğitimi öğretmenliğini alabilirsiniz, dil öğretmenliğini alabilirsiniz, hangisini ele alırsak alalım bugüne kadar yanlışlıkların varlığını kabul ediyoruz. Yani nedir, sebep-sonuç ilişkisi bu değil mi? Yani ben Talim Terbiye Kurulu olarak, kendim üstüme alarak söylüyorum, öyle bir müfredat ve sistem hazırlamışım ki yıllardan beri Sayın Hocam sonuç alamamışım. Şimdi eğer bu müfredatı karşı taraf olarak biz Emrehan Bey'le bir İngilizce kitap yazıyoruz, size gönderiyoruz, siz de "Yok, öyle değil, böyle." diyorsunuz ve ikimizin arasında bir tane müfredat çıkacak. Yine sonuç acaba bu bizim, bugüne kadar on iki yıl sonra dil öğrenememiş bir pozisyonu yeniden hazırlıyor muyuz diye endişe duyarak soruyorum. Endişem bu benim.

BAŞKAN – Yazmayın Hocam kitap siz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şimdi kitapla ilgili olarak o süreç iyileştirilebilir, o süreçte farklı modeller elbette ki yapılabilir ama burada sorun, müfredat ve kitap işin sadece bir boyutu, burada öğretmenle, burada yöntemimizle, burada yaklaşımımızla ilgili çeşitli sıkıntılarımız var ve yine şu anda bizim başlattığımız çalışmalardan birisi...

Yani “başlattığımız” derken de bundan da açıkçası biraz imtina etmek istiyorum çünkü bu biraz şey gibi algılanmasın lütfen, hani ne söylense “Biz zaten çalışmaya başladık.” gibi söylemiyorum bunu ama İngilizceyle ilgili... Ben bundan rahatsız oluyorum çünkü. Şu anda İngilizce öğretimiyle ilgili biz “Nasıl daha iyi dil öğretebiliriz?” in çalışmasını yapıyoruz. Programlarımızı değiştirdik. Programlarımızda bir kez, İngilizce de böyleydi, liseye başlayan bütün öğrencilerin aynı olduğunu varsayıyorduk, bu sene ilk defa sene sonunda biz sekizinci sınıftaki tüm öğrencilere seviye tespiti yapıyoruz İngilizcede. Çocuğa not vermeyeceğiz, çocuğa bundan herhangi bir...

BAŞKAN – Evet, lütfen, rica ediyoruz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ama çocuğun dokuzuncu sınıfta hangi kurdan, hangi seviyeden İngilizce dersi alacağını belirlemek için bunu yapıyoruz ve dokuzuncu sınıfta da Avrupa Birliğinin ortak dil çerçevesinde A1, A2, B1, B2 şeklinde seviyelendirdiği dil belgelendirme sistemi var, öğretim sistemi var. Kitaplar bu sisteme göre hazırlanıyor, yani kurlara göre hazırlanıyor; öğrencilerin seviyeleri belirlenip her öğrenci kendi seviyesinde yabancı dil alabilecek. Çünkü diğer türlü aynı sınıfta zaten belli bir seviyede İngilizce bilen, yabancı dil bilen çocuk var ama aşağıdan çok yetersiz gelmiş öğrenci de var. O öğrenciyi şöyle bir ortalamada buluşturmak biri için yetersiz, biri için de fazla olabiliyor.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Kur sistemi mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kur sistemi.

BAŞKAN – Ortaöğretimde de kur sistemi olacak değil mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Lisede şu anda.

BAŞKAN – İlköğretimde?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – İlköğretimde henüz kur sistemini uygulayacak şeyde değiliz.

BAŞKAN – Yani son dört yıl uygulanacak, üçüncü dört yılda.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Üçüncü dört yılda.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ben devam edeyim mi?

BAŞKAN – Buyurun.

Onun çerçevesi çizilince bitti deyin bize, o bahsettiğiniz konunun.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Efendim, yine kayıtlara geçmesini çok arzuladığım için biraz daha ileriyle götürmek istiyorum konuyu. Şimdi, z-kitap sonuçta bir aşama, yapılması gerekiyor çünkü bir yandan ülke olarak ve siyasi irade böyle bir teknolojik atılım yapmak istiyor. Bunun da hızlı yapılabilmesi için eldeki materyallerin bir biçimde bu teknolojiye adapte edilmesi lazım, yani her şeyin sıfırdan yapılması daha çok vakit gerektirdiği için. Bu çok doğal bir durum, z-kitap olacak, siz de “z-kitapla ilgili bazı çalışmalarımız var.” diyorsunuz ama bu nihai hedef kesin olamaz, yani bu teknolojinin kullanıldığı daha iyi öğrenme kanallarının, olanaklarının sağlandığı bir dünya aslında hedefleniyor. Şu an elde çok ciddi miktarda basılmış kitap ve araç olduğu için ekonomik olarak da bir baskı var, hani yayınevlerinden, bu işi yapan kurumlar tarafından. Bunların heba olmaması ve yeni dünyada da onların bir rol kapmak için bunu zorluyorlar. Ama siz şimdi Talim Terbiye Kurulunun başındaki kişi olarak öyle bir şey demeli, öyle bir ortam hazırlamalısınız ki asıl bu elektronik ortamdan yararlanarak öğrencilerin kendi yeteneklerine göre, kendi düzeylerine göre yararlanabileceği, öğretmenlerin yine aynı biçimde yararlanabileceği bir öğrenme sisteminin altyapısının temelini atılması lazım ve bununla ilgili de bana sorarsanız yine Talim Terbiye veya Millî Eğitim Bakanlığının bir birimi belki bunu yapacak ama Talim Terbiye onayı olmadan olmaz, örnek belki çok küçük modüller üretmelisiniz. O üretilen örnek modülleri de Türkiye’de bu işi üretmeye açık, hevesli, özellikle genç ve Türk millî yazılım geliştirebilecek firmalarımız, gençlerimiz de buradan heveslenerek örnekler üretmeliler.

Bu ürettikleri örnekler eğer başarılıysa bunun hem takdirini alırlar hem maddi getirisinden de yararlanabilirler ve bir anda öğrenme, işte “learning objects” dediğimiz öğrenme objelerinin sayısı ve çeşitliliği artar. Bunu sadece belli bir kurumdan beklemek veya çok belli başlı uluslararası kuruluşlardan veya Türkiye’de sermayesi güçlü üç beş yerden beklemek yerine bunu tabana yaymak, bizim ileri de teknolojik atılım yapabilmemiz açısından da son derece önemli ve kritik bir konudur.

Burada yani başka kimse belki bunu bu kadar net söyleyemez ama Talim Terbiyenin bunu söylemesi, bu konuda bir belirleyici unsur olması çok ama çok anlamlıdır, önemlidir. Bunu başka ortamlarda işte yani ben Başbakanımıza da ifade ediyorum, Bakanımıza da söyledim ama asıl yer sizsiniz yani siz de bunun üzerine gidip, bu çalışmayı şimdi gene bir heyet oluşturabilirsiniz, bir örnek modeller, modül üretilmek üzerine...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Konuşuyoruz şu anda.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bunu da şeye açmalısınız yani bu şeffaf olmalı, 2 kişi, 1 kişi bile yazılım geliştirmeye eğer hevesliyse, bütün fiziğin tamamını yazması gerekmez ama fizikte bir deneyi bile yapması muhakkak o öğrenme sistemi içerisinde yer alabilir. Bunun örneği de şudur: İşte Apple'in geliştirdiği sistemleri biliyorsunuz, iPhone'lar, iPad'lerde ve Türkiye'de de bir dolu insan, yetenekli insan, ufak bir şey üretiyor. Bu bir oyun olabilir yahut herhangi bir uygulama olabilir insanların kullanabileceği, oraya yüklüyor ve oraya yükledikten sonra kullanma oranında da işte kredi alıyor veya biraz maddi gelir temin ediyor. Aynı sistemin buraya yansması lazım. Bu konuda sizin çok önemli bir konumda olduğunuzu düşünüyorum. O yüzden de ifade etmek istedim.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Endişenizi anlamak ve soruyu da tam anlamak için sorma ihtiyacı hissediyorum. Z kitaplarla ilgili mevcut yayıncıların bu sefer oradaki pastayı da alma hareketi adına çitayı aşağı doğru çekme endişesi mi taşıyorsunuz?

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Kesinlikle yani çekilmiş vaziyette şu an.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani açık ve net olsun istedim, onun için. Yani Apple benzeri örnek güzel bir örnek yani şeffaf, açık, herkesin girdiği. Evet, ben de duymak isterim yani...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Sayın Vekilim, şu an yapılan ne biliyor musunuz? Şurada yazılı bir şey var değil mi, bu yazılıyı bilgisayar ortamına aktarıyorsunuz, içerisine sadece bir iki tane de etkileşim dediğimiz animasyon yani sadece görüntüyü kurtarmak için, yoksa hakikaten....

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Şuradan Başkana deminki sorduğumuz soru yani kriter oluşturma sorusunda...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kesinlikle biz önümüzdeki yıl için hiç kimsenin oraya PDF'ye aktarıp da PDF'nin yanına bir şey eklemesini istemiyoruz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Garanti si nedir bunun?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Böyle yüklenmiş bir şeyi kriter olarak kabul etmiyoruz.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Sayın Başkan, öyle bir şey var ki alttan gelen baskı var. Yani bu sistemin çalışıyor olması lazım. Siyasi iradede bir baskı geldiği için, çaresiz, yöneticiler, okullar yani bir şeyler göstermek zorunda.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani ben de oradan garantisini istiyorum. Yani ben en son ilköğretimden ayrıldığımda 165 tane kitap, bizim, vardı yani ilköğretimde 165 tane.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şöyle söyleyebilirim: Bu kriterleri bu yayıncıların dernekleri dâhil olmak üzere gönderdim ve onların görüşlerini de istedim. Buna da hiç kimse itiraz etmedi. Örneğin orada bir tane şey, bu PDF olmayacak, kesinlikle tablet için, elektronik ortam için optimize edilmiş içerik olacak... Optimize edilmiş içerikle PDF olarak aktarılmış içerik farklı şeydir.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Bunu götürecek ekip var mı Talim Terbiyede yani kurduğunuz, oluşturduğunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Teknik olarak, biz, kendimiz bunu yapabiliriz, piyasadan da bunu istiyoruz.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Siz yayıncılarla görüşür müsünüz? Örneğin bilişim dünyasıyla görüşülmediğini biliyorum. Türkiye Bilişim Derneği, Türkiye Bilişim Vakfı, Yazılım Sanayicileri Derneği yani bilişim STK'larının, başkanlarının toplandığı ayda bir toplantı var. Orada, ben, bu konuyu birkaç kez gündeme getirdim. Oradakilerin hiçbirisi bu konudan haberdar değil. Hâlbuki onların da haberdar olması, size hem bilgi veriler hem kendilerini ona göre konumlandırırlar. Bu eksiklik giderilse çok iyi olur.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Apple benzeri bir şey mümkün mü?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – EBA dediğimiz elektronik bilgi ağı olan açılımı bir şey var, explorer'un bir benzeri olarak değerlendirebileceğimiz. Oraya kitapların dışında öğretimi destekleyecek diğer materyaller de yüklenebilir.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Hayır, hayır, Apple'daki gibi geliştirme örneklerini sistemin içerisine entegre etmenin yolu var mı? Yani Apple'da, biliyorsunuz, alıyor herkes giriyor, kodunda birkaç değişiklik yapıyor, bir şey ekliyor, gönderiyor, Apple alıp değerlendiriyor, onu bir sonraki sürümde kullanabiliyor.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Aynısı olması gerekmez.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani benzer.

BAŞKAN- Çok bilişime daldınız, ben anlamıyorum artık, kaçırdım.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Z kitaplarla ilgili Emrehan Bey'in çok ciddi bir kaygısı var. O kaygıyı ben aştım biraz çünkü ben de duymuştum.

BAŞKAN – Peki, şey yapabilir misiniz, sonra, Başkanım, bir randevu verip, bir araya gelip bir paylaşırsanız... Çok detaya girince...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Biraz farklı bir...

BAŞKAN – Hayır, kayıtları okuyanlar bir şey anlamazlar bundan.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu TÜBİTAK'la imzaladığımız protokolda bu EBA içinde bizim uzmanlarımız ile TÜBİTAK'ın uzman havuzundan seçilecek uzmanların birlikte çalışarak örnek modüller üretmesi de var. Bir yerde nitelikli modüller üretildiği zaman, nitelikli içerikler, örnekler üretildiği zaman o standardı da biraz yukarı çekeceğiz.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Sayın Başkanım, bu konu olursa yetenekli ve zeki çocuklar...

BAŞKAN - Komisyonun kaygılarını gidermek için hem Başkanım hem Sayın Milletvekilim sizi bir ziyaret etsinler de onu...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Sevgili Başkanım, bu sizinle de, hepimizle çok alakalı.

BAŞKAN – Hayır, hayır, şey kısmını anlamam ben.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ben öbür kısma geleyim. O bittikten sonra, şimdi, üstün yetenekli ve zeki çocukların çoğunluğu zaten bu bilgisayar dünyasına çok yakın olan çocuklar. Biz, şimdi, bu akıllı sistemler dediğimiz, sınıflara koyduğumuz herkese IPat verdiğimiz zaman onların bu sistemle yakınlığı daha da artmış olacak ve müfredat öyle bir şekilde olmalı ki hem bütün öğrencilerimizin zekalarını ve yeteneklerini keşfetmeye ve geliştirmeye dönük bir müfredat yaklaşımı olması yüzde yüz gerekiyor, hem de onlar içerisinden daha iyi durumda olanları yani üstün olabileceklerini anlamak. Hani hep diyoruz ya, öğretmen acaba onlar mı anlayamaz mı? Hâlbuki bu sistemler yani LMS dediğimiz önemli yönetim sistemleri, bu tür öğrencileri anlama konusunda da daha yararlı olabilir yani şu an sistem yeni oturuyor olduğu için bu konuda ne yaptınız demek... İşin başındayız ama ileri bir aşamasında bizim üstün yeteneklileri ve üstün zekileri hem tespit etmek hem onları yönlendirme konusunda elektronik ortam müthiş olanaklar sunuyor. Bundan yararlanılması gerekir.

BAŞKAN – Sayın Başkanım, 1'inci sınıfta baktık, çocuk matematiği çözdü, kimyayı çözdü, Allah, 5'inci sınıfı da geçti, 6'ncı sınıfı da geçti, 7'nci sınıfı da geçti, geçti, geçti bizim çocuk, daha yaşı dokuz, lise müfredatını da tamamladı. Ee...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Zaten geçemiyor.

BAŞKAN – Başkan desin geçemiyor.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Geçemiyor.

BAŞKAN – Nereden nereye kadar geçebiliyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anki hâlihazırdaki durumda zaten böyle bir imkân yok.

BAŞKAN – Yoksa niye uğraşıyoruz biz? Yani mesela bu Komisyon niye çalışıp çalışıp bütün yeteneklileri tespit edecek, etti, etti de ne olacak?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu Komisyon, affınıza sığınarak söyleyeceğim bunu...

Söyleyebilirim değil mi Sayın Başkan?

BAŞKAN – Söyleyebilirsiniz.

Buyurun.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu Komisyon, o dokuz yaşındaki çocuğun, burada örneğin farklı modellerden söz ettik, dokuz yaşındaki çocuğun başka şeyler de yapabilmesi gerektiğini sanırım rapor edecektir. Yani bu düzenlenemez bir şey değil, bu düzenlenebilir ama şu an itibarıyla bununla ilgili bir düzenleme yok.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – “Yani” diyeceksiniz siz şimdi, değil mi?

BAŞKAN – Yani, Hocam, düzenleyecek olan sizsiniz. Çocuğun erken evlilik yapmamasına karar veren kanunlar, çocuğun sanıyorum bu eğitimiyle de ilgili en doğal hakkı olan bir şeye hakkı var, talep ediyor.

Şimdi, burada, ben şahsen işin uzmanı falan değilim, hiç öyle bir derdim yok ama anneyim. Çocuğumun hangi dersi kaç saat alıp çocuğumun nasıl yetişeceğiyle ilgili bir karar vermeme gerekiyor. Önüme mecbur bırakılmış öğretmenler, mecbur bırakılmış müfredatlarla embesil bir nesil yetişmesini istiyoruz.

Nihayetinde sınav sistemi ve sınavın içindeki sorunun tekniği aslında çocuğun yeteneklerini tespit etmeye müsait olabilir yani nasıl soru sorarsanız eğitimi de ona göre geliştiriyorsunuz. Dershaneler bakıyor nasıl soru tekniği soruluyorsa hemen çocuklar ona göre yapıyorlar. Hâlbuki biraz gayret sarf edip aynı bu zekâ testlerinde... Millî bir test olduğunu bugün arkadaş şey yapmış. Nasıl oluyorsa millî zekâ testi? Millî zekâ testi hazırlıyormuş Millî Eğitim Bakanlığı. Müdürümüz açıklama yapmış. Tabii herhâlde başka bir şey demek istedi, millî zekâ testi diye bir zekâ testi olmaz.

Hocam, şunu demek istiyoruz: Her akşam yatan sabah kalkıp "Bunu ders olarak çocuklara koyalım." dediler. Yine detaylara giriyorum, yarın sabah kalktığımızda öğrenim döneminde insanlar neyle karşılaşacaklar? Kalktı, beş dersin üzerinde, altı -diyelim- dersin üzerinde çocuklara zorunlu ders bırakmayın, bırakmayın. Kimsenin akşam yatıp sabah kitabı satılsın ve konusu satılsın diye...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Mümkün değil bunu yapamam. Bunu şunun için yapamam Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ha, üstündekileri seçmeli yapın.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Niye yapamam?

BAŞKAN – Niye Hocam?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Niye yapamayacağımı söyleyeyim, benim zaten kanunla konmuş en az üç tane dersim var, benim Anayasa'yla konulmuş dersim var, kanunla konulmuş dersim var.

BAŞKAN – Hangileri Hocam bunlar?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – En son 28 Mart -yanlış hatırlamıyorum değil mi- tarihi itibarıyla kanunla konulmuş bir tane daha dersim var.

BAŞKAN – Söyle Hocam, söyle şunları yazayım.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu Trafik Güvenliği ve İlk Yardım, Sağlık Bilgisi...

BAŞKAN – Bunlar ne, kanunla mı konuldu bunlar?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Kanunla konulmuş.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – Bundan not mu veriyorsunuz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Tabii tabii.

BAŞKAN – Ve bunu kaldıramıyorsun, trafik...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Trafik Güvenliği, Sağlık Bilgisi, Din Kültür ve Ahlak Bilgisi, en son gelen Kadın Erkek Eşitliği ve Kadın Hakları. Dört tane saydım zaten şu anda.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Medya Okur Yazarlığı, o şeye girmiyor mu?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – O seçmeli.

BAŞKAN – Nedir bunlar, zorunlu dersler mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Evet.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Satranç seçmeli değil mi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Seçmeli.

BAŞKAN – Biz bunu ne zaman koyduk, bu kadın haklarıyla ilgili şeyi?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – En son, Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi Kanunu'ndan sonra.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ondan sonra önlendi işte her şey!

BAŞKAN – Ya, nasıl kaçırdık biz bunu, katiyen muhalefet ederdim. O Kanun maddesinin içinde böyle bir şey...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Var, 6'ncı maddesi ya da 7'nci maddesi yanlış hatırlamıyorsam.

BAŞKAN – Hocam, çocuğumuz tekrar sınıf mı geçecek bu dönemde de, yoksa matematik sınıfı ayrı, fizik sınıfı ayrı, fizik dersi F1, F2, F3 diye üç tane kategoriye ayrılmış. Ben istediğim seviyede alabileceğim.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bu 2012-2013 için mümkün değil.

TÜLAY SELAMOĞLU (Ankara) – 2014-2015 için?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – 2013-2014 için...

BAŞKAN – Yani 4+4+4' ü bu süreçte geçirecek miyiz hayata?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır.

4+4+4, evet, geçecek ama orada zaten belli zorunlu dersler var. İkinci dört yılda ve üçüncü dört yılda getirdiği ilave olarak seçilmiş dersler var.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Kaç saatlik?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Saatin kararını henüz vermedik.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

Ne olur bunu açalım ama.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Bunu açalım da ben yani soru başka zaman sorulsa sanki daha mı iyi olur diye düşünüyorum. Benim gördüğüm...

Artık genel bir sohbet yapabilir miyiz?

BAŞKAN – Yani şu şeyle ilgili işte, eğitimin içine girmezsek biz çocukları nasıl ayıklayacağız? Ben mesela ne önereceğimi bilmiyorum üstün yeteneklilerle ilgili.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ama bazı önereceğimiz şeyleri o konunun uzmanlarıyla oluşturulacak bir heyetle...

BAŞKAN – Hayır, Hocam, şimdi, mesela sınıfa endekslı yani matematik sınıfı, fizik sınıfı, çocuklar matematik dersine matematik sınıfına gireceklerse üstün yeteneklilerle ilgili o zenginleştirilmiş ya da farklılaştırılmış eğitimi yapmak daha kolay hâle gelecek. Onu yapmayacaksa nasıl çözeceğimizi tekrar...

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – O kararı Talim Terbiye bence veremez.

BAŞKAN – Onlar verecekler Hocam.

Siz vermeyecek mi siziniz?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şu anda bunun yapılmasının hiçbir engeli yok. Matematik sınıfı ya da fizik sınıfı diye ayırmanın...

BAŞKAN – Buna kim karar verecek?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ama bunun seviyelendirilmesinin evet, seviyelendirilmesinin yapılması gerekir ama şu anda bir dersliği fizik dersliği diye ayırmasının bir engeli yok.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Efendim, benim hissiyatım şu: Biz Türkiye'de bu konunun önemli olduğuna inandık yani Türkiye'de bütün dünyada olduğu gibi üstün yetenekli ve üstün zekâya sahip çocuklarımız var, gençlerimiz var ve şu anki tablodan memnun değiliz, bunu daha iyi hâle getirmek istiyoruz diyoruz ve tespitlerde bulunuyoruz.

Benim gördüğüm, üç tane konuda biz adım atılın istiyoruz. Bir, üstün yetenekli çocuklarımız, gençlerimiz nasıl tespit edilecek? Yani bunun tespit edilmesiyle ilgili şu an yapılan işte o rehber araştırma...

BAŞKAN – Orada ben yokum diyor.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Tamam.

Yani sırf o yüzden Başkanımız için söylemiyorum. Nasıl tespit edeceğiz?

İki: Diyelim tespit ettik, bu tespit ettiğimiz çocuklarımızı nasıl eğiteceğiz?

Üç: Bu çocukları eğitecek kişiler nasıl belirlenecek, seçilecek ve eğitilecek?

Biz, bu üç tane soruya aslında birçok gelen konuğumuza da bunu yapan siz misiniz, siz yapacak mısınız deyip onlardan da bir cevap almaya çalışıyoruz. Çoğunda da aradığımız noktayı bulamıyoruz. Yani yetki konusunda da çok net bir tablo göremiyoruz ama biz bütün bu gelen değerli konuklardan elde ettiğimiz cevaplara göre bizim kafamızda bir model oluşacak ve o modeli de yine bence yani siz son toplantılara ben çağırıyorum dediniz ama ya biz Bakanımızı ziyaret ederek ya buraya davet ederek, biz diyeceğiz ki tespit ettiğimiz şu boşluklar var, bunlarla ilgili asıl yetkili merci kim, bunu bize söyleyin, onlar söyledikten sonra gerekiyorsa biz yine buradaki bütün konuklardan duyduğumuz fikirlere göre onlarla sohbet edelim. Eğer derse ki biri "Evet, bu benim görevim." O zaman şunu sormamız lazım: Sen bize hangi sürede bunu hazırlayacaksın? Bunu hazırlarken kimlere danışyorsun? Yani tutmak istediğimiz şeyi tutamamızın nedeni belki işte tam konfigüre edememek ama Talim Terbiyeyle ilgili almamız gereken cevapları aldığımızı düşünüyorum. Çünkü bu program veya önce bir görev verilecek, mesela Bakan derse ki... Aslında Bakanımız bunu dedi mi demedi mi

bilmiyorum ama gazetelerde çıkan habere göre, çok kısa süre içerisinde üstün zekâlıların eğitime dönük program başlıyor deniyor. O program başlıyorsa Talim Terbiyenin haberi olması gerekir. Basında haber çıktı ya.

BAŞKAN – Gazetede her gün Genel Müdür arkadaş beyanat veriyor.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Yani bunun çok ciddi olmadığı anlaşılıyor. Ama eğer hakikaten bu konuda Bakanımız derse ki şu olacak, olduktan sonra da bir program belirlenirse, demin de söylediğim gibi, o programa uygun araçlar hazırlandığında bunu Talim Terbiyeye müracaat edecekler, Talim Terbiye de onaylayacak.

BAŞKAN – Hocam, bize, ne olur, buraya akli başında, ciddi yani soru sorduğumuzda cevap alabilecek bir arkadaş uzman olarak isteyelim. Bugüne kadar istememiştir.

KOMİSYON UZMANI – Burada mesaisini tam olarak geçirecek.

BAŞKAN – Komisyon toplantılarında danışmanlık yapacak arkadaşlardan.

Peki, sonuç olarak, biraz genişletelim mi alanı diyorsunuz siz Başkanım?

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ben, uygun gördüğümüz anda artık yani bu işin şu an Türkiye’de sahibi olan kim gözüktüyor? Millî Eğitim Bakanlığı çok önemli gözüktüğüne göre Millî Eğitim Bakanıyla bir görüşme yapmamız...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Tam bu çerçevede ben Başkana şu soruyu sorabilir miyim: Şimdi, Sayın Başkanım, değerli meslektaşım, zor, şey geliyor ama biz bir rapor hazırlayıp bitirmek istemiyoruz yani Medis araştırma komisyonları, kurulan onlarca komisyonun hazırladığı rafa bir raf eklemek istemiyoruz. Önümüzdeki durum için benim şu kısmı öğrenme yani en azından kanaati bir öğrenme ihtiyacım var. 2004 yılında Başbakanımızın talimatıyla ve desteğiyle üstün yetenekli çocukların eğitimiyle ilgili sempozyum düzenlendi ve o zaman bu zamandır, ben Hüseyin Bey’in döneminde de, sonraki dönemlerde de defalarca üstün yetenekli çocukların eğitimiyle ilgili bir şeyler yapılınsın gayretini de olduğuna bire bir şahidim yani bu şeylerin içerisinde geldi. Aradan sekiz yıl geçti, 2004-2102.

BAŞKAN – Nasıl bu kadar engelleniyor ya.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ha, benim öğrenmek istediğim şey bu çünkü bizim önümüzdeki için bunu bilmemiz lazım yani şundan bire bir eminiz yani Başbakanımızın talimat verdiği, Bakanla görüşüldüğünü, Ziya Bey zamanında, sen yardımcıyken, özellikle Ziya Bey zamanında, Ziya Bey’le bu konuda iki üç sefer görüşme olduğunu, sonrasında olduğunu biliyoruz. Neden hiçbir şey elde etmedik? Çünkü bizim bunu bilmemiz lazım yani kanaatiniz ne en azından? Bilgi olarak değil, kanaatiniz ne? Geldiğimiz noktada bunu bilirssek belki önümüzde biraz bakacağımız şey var.

BAŞKAN – Sizi de bu konuda bizi tatmin edecek bilgi ve öngörüye sahip olduğunuzu düşünüyoruz Sayın Başkan.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Tabii öbür Meclis döneminde görev aldysanız.

BAŞKAN – Ciddi söylüyorum yani bu öngörü ve duyarlılıkta olduğunuz için soruyoruz: Nedir bu? Yani bir numaralı kişinin, Başbakanın talebine, ısrarına rağmen nasıl bir şeydir ki ısrarla frene basılıp hareket edilemiyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Frene basılma olarak, açıkçası, kişisel olarak kanaatimi söylüyorum, algılamıyorum. Nedeni de şu: Devasa bir sistemle ve devasa bir sistem içinde her gün yeni bir problemle boğuşan bir yönetim var. Yani gerçekten 18 milyon civarında öğrenciye hitap ediyorsunuz. Söylediğiniz zaman başka ülkelerde insanlar bir duruyor yani nasıl bu kadar öğrenci var?

Bir, temel nedenin ben şu olduğu kanaatindeyim: Bu tür şeyler gündeme geldiği zaman birtakım şeyler yapılıyor, örneğin sempozyumlar yapılıyor, birtakım çalışmalar yapılıyor ama hepimiz şunu biliyoruz ki, biz Sayın Vekilimle benzer alanları çalıştık, kamu politikasında dikkat süresi çok uzun değildir yani bir konuya dikkat odaklanır ve eğer sistematik olarak o dikkat odaklandığı süre içinde bir eylem planı ortaya koyup ve bunu güçlü bir iradeyle harekete geçirmesenz bu orada kalır.

Şimdi, sempozyum yapılırken ya da orada birtakım çalışmalar yapılırken eğer bir sonraki adım planlanmadıysa yani sonuna kadar bunun nasıl gideceğine ilişkin bir yol haritası yoksa ki bu yol haritası değişebilir ama en azından bir yol haritası yoksa o sempozyum yapılır, oradan bir de sempozyum kitabı basılır, bir daha kimse hatırlamaz.

BAŞKAN – Bu Araştırma Komisyonu için de aynı tehlike geçerli. Eğer bir yol haritasını netleştirmez ve biz yani formel toplantıların dışına çıkarak çalışmazsak eğer sonuca ulaşamayız.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Efendim, benim de bu konuda düşüncem şu, hem katılıyorum Sayın Başkana hem de bu konu, hani Türkiye’nin ve eğitimin içinde yaşanan birçok sıkıntı, birçok problem varken bu bir problem olarak gözükmeyi için, adı üstünde zeki, yetenek yani diğerleri daha ön plana alınıyor. Bu zaten zenginlik yani öteleniyor, birinci öteleme nedeni. İkincisi

de, yine yani siyasetle ve popülizmle de alakalı bir şey. Sonuçta bu hitap ettiğimiz kesim yüzde 1 yani yüzde 1'e... Eğer hakikaten Türkiye'nin yüzde 50'si bu konuda olsaydı daha fazla önemsenbilirdi. Yüzde 1 o kadar da büyük bir oran değil.

BAŞKAN – Peki, yol açmak için konuşmaya tekrar soruyorum: Şimdi, bir de dezavantajlı grupların eğitimiyle ilgili de müfredat hazırlıyorsunuz. Özel rehabilitasyon merkezleri çığ gibi büyüdüler. İyi veya kötü, nihayetinde bir hizmet alıyor ailelerimiz ve çocuklarımız.

Şimdi, oradaki ilk hareket noktası kimdi, nereydi ki sonuca ulaşıldı? Burada yine dezavantajlı bir grup olan üstün yetenekli çocuklarda hangi merci yani şunu demek istiyorum: Sosyal politikaların içinden çıkan bir talep olarak başladı, hareketlendi, Millî Eğitimin çatısı altında büyüdü ama müfredatı orada yani ilk düğmeye basan Millî Eğitim değildi, benim canım şimdi bu çocukları eğiteceğim falan diye değildi, başka sosyal devlet olmanın, sosyal politikaların içinde bir problem olarak çıktı, daha sonra bu Millî Eğitim çatısı altında geliştirildi, şekillendirildi, formatları atıldı.

Şimdi, aynı metodu bizim üstün yetenekli, başka dezavantajlı bir grup olan çocuklarımız için de şekillendirmemiz lazım. İlk düğmeye basma yeri sosyal politikalarla mı olmalı, Aile Bakanlığı bu işin neresinde yer almalı, çocuk hukuku, Çocuk Kanunu'nda çocuğun hakkı üzerinde bu nasıl bir yerde konuşulmalı ki biz deminki dediğiniz hızlı hareket etmeyi ve süreci tamamlayalım?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Siz altını çizdiniz, bir şey yapmadığımızda bu sefer şöyle bir tehlike var: Bu kadar bilinirlikten sonra piyasada bunu istismar etme işaretlerini gördüğümüz, bildiğimiz çok fazla kurum, üniversiteler dâhil yani çocukların tespitleri konusunda devreye giren çok yer var.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Başladı.

BAŞKAN – Başladı zaten.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ve bu bizim vebalimizi daha da katlayacak yani bir şey yapmadığımızda önceki ne göre daha kötü olacak, onu söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Evet Hocam...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Sayın Vekilim, herkes vebali benim üzerime yükledi bugün.

BAŞKAN – Kesin. Demin ne söyleyecektim biliyor musunuz, birisi sokakta bize küfrettiği zaman acaba kimin gece uykusu kaçıyor? Hadi yallah diye yolluyor da kime gidiyor?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ben, o vebalin farkındayım.

Şimdi, burada aslında diğer dezavantajlı gruptan farklı bir durum var. Orada, bir, toplumun acıma duygusu devreye giriyor. İki, o çocukların önemli bir kısmı hiçbir şekilde bir hizmetten yararlanamıyordu, buradaki zaten okulda. Şimdi, orada belki harekete geçmek için toplumsal açıdan da baktığımızda önemli bir şey vardı. Burada harekete geçebilmesi için, evet, Millî Eğitim Bakanlığının her şeyden önce bu konuda bir kararlılık ve irade göstermesi ki bunun tarafı biziz.

BAŞKAN – Niye gösterebilirsin Hocam?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Şöyle: Yani niye gösterebilirsin sorusunun cevabı aslında...

BAŞKAN – Çünkü yeni den müfredat yazacak... Bilerek söylüyorum, şeytanlığına yani niye yapsın?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bu Komisyonun varlık sebebi neyse aslında Millî Eğitim Bakanlığının irade göstermesinin sebebi de aynı olmalı çünkü gerçekten üstün yetenekli ve üstün zekâlı çocuklarla ilgili bizim ciddi bir problemimiz var. Bunun herhâlde aksini söyleyecek kimse bu toplumda çıkmaz fakat burada bunun harekete geçebilmesi için ben bu Komisyonun çok önemli olduğunu ve bu Komisyonun gerçekten bir itici güç olabileceğini düşünüyorum.

BAŞKAN – Kimi iteceğimizi bilsek...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bunun tarihî bir fırsat olacağını düşünüyorum.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Yukarıdan aşağı inecek Hocam bu, piramit gibi.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Öyle.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Başbakanın bu konuya istekli olması bizim açımızdan büyük mutluluk.

BAŞKAN – İstekli, 2004'ten beri istekli.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – O olmasa hiçbir şey olmaz yani bu Komisyon sadece bir komisyon olarak kalır. Başbakanın yani Türkiye'nin idaresindeki bir numaralı kişinin bu konuya önem veriyor olması bizim bu çalışmalarımız açısından bir şanstır.

BAŞKAN – İnşallah.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bakanlığın içinde de, şunu netleştirmek gerekiyor: Orada hâlâ belirsizlik görülüyor galiba. Bakanlığın içinde hukuki olarak da baktığımızda, idari yapı içinde de baktığımızda bu işin mutlak çalışmasını yapacak birim aslında adı konmuş ve belli.

BAŞKAN – Kim o?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İlgili genel müdür.

Ben, şundan endişeliyim: Demin söylediniz ya, dikkat alanı sınırlı. Zaten genellikle öyle oluyor, o dönemi geçiştirdi mi yani bu gündemde şu an, konuşuluyor, o dönemi geçiştirdi mi yönetici zaten ondan sonra bir daha gündeme gelinceye kadar başka birçok konu geliyor. Eğer orasıysa işimiz kötü.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ama bu tabii yönetim mekanizması içinde bir genel müdürlükle sınırlı bir durum değil. O genel müdürlük elbette ki bu Millî Eğitim Bakanlığı yönetim yapısı içinde bir yerde yer alıyor, burada ilişkili olduğu, koordineli çalışması gereken, bağlı olduğu üst makamlar var. O üst makamların da iradesi...

BAŞKAN – O genel müdürlüğü irdeleyelim Hocam, o genel müdürlük özel eğitim kavramı altında geçiyor.

Necati Bey de burada, Necati Bey'e de soralım: Bu Özel Eğitim Genel Müdürlüğü'nün altında üstün yetenekliler için kafa yoracak bir birim var mı Necati Bey?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Tabii tabii, grup başkanlığı kuruldu.

BAŞKAN – Adı ne?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Özel Yeteneklerin Geliştirilmesi Grup Başkanlığı.

BAŞKAN – Kimlerle çalışıyor, ne zaman kuruldu?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ne zaman kuruldu? Siz orada...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Tabii tabii yani ben temsilen geldim.

MEHMET EMREHAN HALICI (Ankara) – Ne zaman kuruldu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Eylüldeki yeni yapılanmayla Sayın Vekilim.

BAŞKAN – Kuruldunuz, ne yapıyorsunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Zaten bizim elimizde bahsedilen strateji belgeye yönelik yani elimizde iki tane belge var, geçen seneki yıllarda hazırlanmış, çalıştayların düzenlenmesi, sempozyumların düzenlenmesi. Şu anda biz de yani genel müdürlük olarak da bu çalıştayların ve sizin özellikle ilk gün söylediğiniz, buradan, Komisyondan çıkacak kararların da göz önünde tutularak bir strateji belgesinin hazırlanması söz konusu. Strateji belgesinin hazırlanmasıyla ilgili de 2009 yılında Resmî Gazete'de yayınlanmıştı zaten Üstün Yetenekli Bireyler Strateji Uygulama Planı'yla ilgili. Şu anda biz onu hazırlıyoruz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Hangi aşamadayız?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Son aşamadayız.

BAŞKAN – Yani önümüzdeki dönemde siz okul tanılamaları, o tanılanmış çocukların dikey mi, yatay mı, zenginleştirilmiş mi, farklılaştırılmış mı eğitimde okuyacağını yapacak mısınız?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Az önce Başkanım da ifade etti yani bu çocukların eğitim uygulamalarında hızlandırma ve zenginleştirmeye ilgili yani tabii bunu biz şu anda şey yapamayız.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) - Daha strateji belgesini tamamlamaya çalışacaklar, strateji yani eylem değil daha, değil mi?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Yok, strateji belgesi tamamlandıktan sonra bunu çok rahat bir şekilde gerçekleştiririz.

Bakin, bugünlerde biz BİLSEM'leri tartışıyoruz ama bizim bazı uyguladığımız...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Sayın Başkan, şu İstanbul'daki Ford Otosan'la ilgili... Size mi bağlıdır?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Ford Otosan, Temel Eğitim Genel Müdürlüğüne bağlı ama üstün yeteneklilerle ilgili çalışma yürüttüklerinden dolayı 2008 yılından beri biz yardımcı oluyoruz Sayın Vekilim.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Yani ya okulun önünü açın, desteğini verin ya da kapatın bence, herkes kurtulsun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Onunla ilgili bir iki bir şey söyleyebilir miyim?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Ben bu sözü o okulda söyledim yani burada bir şey söyleyeyim: Ya öğretmen ihtiyacını program desteğiyle sağlayalım, işlerini yapsın o insanlar ya da o okulu kapatın.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Orada uygulanan program, model, 24 kişilik sınıflarda 12 üstün yetenekli çocuk, 12 bölgeden kayıtlı alınan çocuklar dolayısıyla şu anda orada 2002 yılından beri uygulanan bir proje var. Biz o projenin uygulanmasından yanayız zaten, bu bir çeşitlilik, farklılık ve zenginlik. Hatta Başkanım, üç tane program uygulanıyor, son noktaya geldiler...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Necati Bey, bu, kâğıt üzerinde. Oraya gittiğinizde o ilk 12'nin nasıl olduğu, ikinci 12'nin nasıl seçildiği, oradaki öğretmenlerin... Yani bir gün oturup bir saat dinlesen bu işler değişiyor.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Başkanım, seçim sürecini biz yapıyoruz öğrencilerle ilgili. Bakın, hani...

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, yedekleri nasıl belirliyorsunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Nasıl?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Çekilince? 6'ncı sınıftan, 7'nci sınıftan sonra o çocuklar kalmıyor orada. Hatırlıyor musunuz? Orada kalmıyor, hepsi gidiyor özel okullara.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Biliyorum yani özel okullara gittiğini de biliyoruz.

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Peki, onların yerini kim dolduruyor?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Bu anlamda bunlar bizim kulağımıza geliyor.

BAŞKAN – “Yerini kim dolduruyor gidenlerin?” diyor.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Yerini kim dolduruyor?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – İşte sen güya o kadar çok sıkı önlem alıyorsun, kontrol yapıyorsun, ben “Test de yapıyorum.” diyorsun ama o yerini doldurma işi boşluk kaldığı için istediğin gibi şeyi eşitliyor şu anda orada. Zaten kendileri bundan şikâyetçi.

BAŞKAN – Necati Bey, orası 7 Kocalı Hürmüz'e dönmüş.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Biliyorum ben, oranın içini çok iyi biliyorum, en az 3-5 defa gittim oraya.

BAŞKAN – Yazık, o çocukları helak etmeye hiç kimsenin hakkı yok, tekrar gözden geçirin. Yani proje de aslında böyle ahım şahım, olmazsa olmazlarımızdan bir şey değil ama biz ortaya bir şey çıkaramayınca insanların emek çekip, alın teri döküp, ortaya koydukları bir şeylere de sahip çıkalım, değil mi?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – O proje 2009-2010 yılında da Ayşegül Hoca tarafından da değerlendirildi işte normal sınıflarda olması gereken öğrenci sayısı ile ilgili, hani bu anlamda da eleştiriler var projeye ilgili ama mesela o okulun bizden şöyle bir talebi de var son dönemde: Biz bu okuldaki uygulamayı başarıyla gerçekleştiriyoruz, bunu Türkiye'de uygulamalarla ilgili... Bakın, böyle bir şey de var.

BAŞKAN – Onlara ne canım?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI UZMANI NECATİ BİLGİÇ – Hayır yani böyle bir istekleri, talepleri var.

BAŞKAN – Hayır, onlara ne oluyor?

YÜKSEL ÖZDEN (Muğla) – Kimden geldiğini bilmiyoruz ama şu an oradaki öğretmenlerle bizim iki saatlik görüşmede böyle bir hava yok; tam tersi de yani “Hasta oldum, ben hastaneye gittim, rapor aldım, işte bedenimde şeyler döküldü, etti.” diye sızlayan öğretmen ve öğrenci gördük biz.

BAŞKAN – Öğretmenlerin hâli perişan.

Sayın Başkanım, şimdi “yetenek” dediğimiz yerde birincisi fen, matematik zekâsı, yetenekleri, ikincisi bedensel zekâ; sanat, kültür alanındaki zekâ... Yarın da biz Kültür Bakanlığımızdan bir arkadaş dinleyeceğiz. Sorumuz şöyle olacak: Bu memleketin kültürel değerleri, sanatsal değerleriyle ilgili nasıl bir çalışma yapıyorsunuz? Bu yeteneklerin tespit edilmesi, eğitilmesi, desteklenmesiyle ilgili bir planınız var mı? O da bize büyük bir ihtimalle işte “Şu yılda şöyle bir kanun çıkmıştı, sonra uygulandı, kalktı efendim.” diye tekrar matbu, 40 kere tekrarlanmış şeyleri tekrarlayacak. Hâlbuki biz önümüzde şöyle bir şey görmek istiyoruz: “Bu konuyla ilgili bir yetersizlik var. Biz bakanlık olarak şöyle şöyle bir program yaptık. Şöyle şöyle taramalar yapıyoruz.” falan diye bir şey duymak istiyoruz ama inşallah duyururuz tabii, şimdiden ümitsizlik yapmayalım. Fakat geçen buraya gelen genel müdür arkadaşımız bizi şöyle bir

şeye endişelendi: “Ankara’da biz bu kamu taassubunu biliyoruz yani her şeyi biz yapalım, her şey bizim içimizde.” Zaten millî eğitim dev gibi bir yapı. Daha çok devletçilik “Her şeyi ben yapayım.” demeyi de çok anlamlı bulmuyoruz ama bir tercih. O gün ısrarla sorduk yani “Yüzücüyü de biz eğiteceğiz, yetenekleri de biz tespit edeceğiz, koşanı da biz koşturacağız.” diye falan bir şey yapınca biz hemen muhalif olduk, “Arkadaş, niye böyle yapıyorsunuz? Bırakın, Spor Bakanlığı var, sporla ilgili yetenekleri bulsun, eğitsin, siz de destek olun, iş birliği yapın. Kültürel, sanatsal faaliyetler alanında Kültür Bakanlığı işlerini yapsın.” falan diye bir konuşma geçti. Demek ki o arkadaş belki işte sizlerle istişare etmeden... Siz ne düşünüyorsunuz bu konuda? Her şeyi Millî Eğitim Bakanlığı okul çatısı altında mı yapsın?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, tam tersi.

BAŞKAN – Yoksa biraz da diğerleri sorumluluk alsın.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Biz Gençlik ve Spor Bakanlığıyla protokol imzaladık.

BAŞKAN – Nedir?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Birlikte çalışma konusunda.

BAŞKAN – Ne yapacaksınız?

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Örneğin, onların tesislerinden yararlanma, çocukların sporla ilgili birtakım şeylerinin oralarda yapılması.

BAŞKAN – Hayır, o, beden dersleri, spor yapmak ama bu yetenek teşhisi.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Hayır, sadece beden dersi değil.

BAŞKAN - Yani dünyada mesela “Güreş konusunda bir numara olmak istiyoruz.” diye devletin bir politikası olur.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Bunu Gençlik ve Spor Bakanlığı yapar.

BAŞKAN – Yapar...

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Millî Eğitim Bakanlığı değil. Yani benim buradaki kanaatim, Millî Eğitim Bakanlığının sadece kendi görev alanında... Ki sporla ilgili bir bakanlık var örneğin. Örneğin benzer şekilde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı var, aile eğitimiyle ilgili programları Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı hazırlamıştır, Millî Eğitim Bakanlığının yapması gerekmez ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının kuruluş kanununda bununla ilgili hüküm var, bu eğitimleri yapacağıyla. Dolayısıyla onlar hazırladı, birlikte koordineli çalıştık, birtakım şeylerde biz onlara destek olduk, sonrasında çalışmaların nasıl yürütüleceğiyle ilgili istişarelerimiz oldu. Bu koordineli çalışılabilir ama burada birtakım çalışmaları, diğer bakanlıkların görev alanına giren çalışmaları onların yapması gerekir. Gençlik ve Spor Bakanlığı da sporcu yetiştirmeyle ilgili - beden eğitiminden söz etmiyorum- bu ülkede özellikle spor altyapısının geliştirilmesi, kapasitesinin oluşturulmasıyla ilgili çalışmalar zaten o Bakanlığımızın görev alanına giriyor. Onun için hani burada biz her şeyi yapmak iddiasında değiliz ve olmamız.

BAŞKAN – Sorularımız yoksa son temennilerimizi... Az ders istiyoruz. Zorunlu az dersler koyarak çocuklarımızın kendi yeteneklerini ortaya çıkarmasına fırsat vermenizi istiyoruz.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Aynı fikirdeyim.

BAŞKAN – İkincisi: Çocukların kitaplarının içeriklerini hafifleterek... Kavramlarını dahi anlayamadıkları şeylerde muhatap ederek, sadece fotoğraf olarak görüntüledikleri şeyleri onlarda idrak olarak beklemenin çocuklara karşı büyük bir haksızlık olduğunu düşünüyorum ama bütün bunları sizin sadece içerik olarak donatmanız yetmez. Hocam, tekrar tekrar söylüyorum: Bunları yani besteyi, güfteyi hangi sanatçının ağzından söyleyeceğiniz çok önemli, yorumcunuz çok önemli. Bu konuda da müdahil olmak gibi bir hakkınız olduğunu düşünüyorum yani “Benim bu dersim şöyle eğitilmiş eğitmenler aracılığıyla verilmeli.” demelisiniz. Ben öyle öneriyorum, bilmiyorum, doğru mu düşünüyorum, yanlış mı düşünüyorum.

Üstün zekâlı çocuklarla ilgili her gün Genel Müdürlük, Bakanlıktan Bakanın haberi olmadan gazetelere haber vermesine rağmen hareketliliğin istediğimiz düzeyde olmadığını görüyoruz. Yanılıyorsam “Yanılıyorsunuz.” deyin yani biz arzu ettiğimiz sonuçları alamıyoruz ama bugün sizle birlikte bir başlangıç yaptığımızı, sizin bu gece kesin uykunuzun kaçacağını, kaşınmalarınızın artacağını ve bize “Gelin bir daha bir istişare edelim.” diyeceğinizi, bu arada YÖK’ü arayacağınızı, “Arkadaşlar, bir gelin, yan yana bir konuşalım bakalım. Siz ne yapıyorsunuz, ne ediyorsunuz; bizde şu var, sizde ne var?” gibilerden bir şeyler konuşacağınızı düşünüyorum.

Geldiğiniz için çok teşekkür ederiz. Uzun bir süre sizi tuttuk ama peşinizi de bırakmayacağız anlaşılın Hocam. İsrarlıyız ve kararlıyız, gerekirse amuda bile kalkarız ama sonuç almak istiyoruz inşallah.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Sonuçta hem kurumsal sorumluluk olarak ama hem de bireysel ve vicdani olarak eğer çocuklarımızın eğitimi için burada bir şey yapılabilecekse ki yapılıyor, bunda benim yapabileceğim, üzerime düşen, sizin talep edeceğiniz, görev olarak verebileceğiniz ne olursa ben bunu...

BAŞKAN – Hocam, kilit de anahtar da sende gibi gözüküyor. Şu ana kadar hissettiğimiz o.

Sizden sonra ortaöğretimden sorumlu genel müdür arkadaşları çağırıp onunla ilgili uygulamaları yapacağız. Bu arada sizdeki gelişmeleri de yakından takip edeceğiz. Bir ara bir yemeğe de geliriz size biz, bir şey yaparız.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ama emin olun ki zaten uykularım kaçıyor.

BAŞKAN – Kaçıyordur, hiç uyuyamaz duruma gelecek şimdi.

Çok teşekkürler Hocam. Sağ olun, Allah razı olsun.

TALİM VE TERBİYE KURULU BAŞKANI PROF. DR. EMİN KARİP – Ben de teşekkür ederim. Saygılar.

BAŞKAN – Kapatıyorum.

Kapanma Saati: 18.40